

Onsdag den 25. januar 2012 (D)

1

38. møde

Onsdag den 25. januar 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til udenrigsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er udenrigsministerens holdning til den aktuelle sag, hvor det danske skib »Absalon« har taget 25 pirater til fange, og hvad mener udenrigsministeren om de udfordringer, der har været i forbindelse med at få Kenya eller andre lande til at overtage den videre proces med hensyn til retsforfølgelse?

(Spm. nr. S 1786).

2) Til udenrigsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad foretager regeringen sig, eventuelt i forlængelse af regeringens piratstrategi, for at sikre, at tilfangetagne pirater i dansk varetægt ikke løslades, men domfældes og fængsles lokalt?

(Spm. nr. S 1787).

3) Til skatteministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Vil ministeren være klar til at se på, om der kan findes en særlig ordning for en type produktionsvirksomhed som Fynbo Foods?

(Spm. nr. S 1770, skr. begr.).

4) Til skatteministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Kan ministeren forklare, hvor de ansatte i Fynbo Foods skal gå hen for at finde et nyt job?

(Spm. nr. S 1771, skr. begr.).

5) Til skatteministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvordan har ministeren det med, at regeringens forslag om en udvidelse af sukerafgiften betyder, at den nordjyske virksomhed Fynbo Foods har meddelt, at virksomheden lukker eller flytter til udlandet?

(Spm. nr. S 1784).

6) Til skatteministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvordan harmonerer ministerens udtalelser om, at en udskydelse af NO_x-afgiften med 6 måneder giver virksomhederne tid til at omstille sig, med, at provenuet af NO_x-afgiften kun halveres i 2012 og ministeren derfor ikke forventer, at NO_x-udledningen bliver lavere i anden halvdel af 2012?

(Spm. nr. S 1785).

7) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at takstloftet overholdes ved indførelse af rejsekortet, så eksempelvis pensionister ikke lige pludselig oplever store prisstigninger?

(Spm. nr. S 1756).

8) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Hvis betalingsringen får succes med at flytte pendlere fra biltrafik til kollektiv trafik, sådan som ministeren håber, tror ministeren så i virkeligheden ikke, at de mange pendlere, som i dag vælger bilen, fordi det er meget hurtigere end at benytte kollektiv transport, vil komme til at bruge længere tid på transport til og fra arbejde, hvis de fravælger bilen på grund af betalingsringen?

(Spm. nr. S 1757).

9) Til transportministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at der etableres til- og frakørselsramper til Vestmotorvejen ved Vemmedrup, således at trafikafviklingen i området omkring Bjæverskov og Vemmedrup optimeres, og at trafikken ledes uden om den stærkt trafikbelastede landsby Lellinge?

(Spm. nr. S 1778).

10) Til transportministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at betalingsringen reelt medfører skat på sygdom og er en skjult brugerbetaling på sundhedsydelser for patienter, der bor uden for ringen og selv kører eller bliver kørt af pårørende til undersøgelse, behandling, kontrol og efterbehandling på Rigshospitalet, de øvrige hospitaler i København eller hos speciallæger i hovedstaden?

(Spm. nr. S 1780).

11) Til transportministeren af:

Sophie Løhde (V):

Kan ministeren garantere, at betalingsmuren ikke vil forøge den samlede rejsetid for pendlerne fra Ølsted, Helsing, Fredensborg, Slangerup, Ganløse, Nødebo og Skævinge, når flere af dem tvinges over i den kollektive transport, hvor rejsetiden med kollektiv transport er markant længere sammenlignet med at tage bilen?

(Spm. nr. S 1782).

12) Til transportministeren af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at forslaget om en betalingsmur er rimeligt over for de mange borgere, der bor langt fra den kollektive transport? (Spm. nr. S 1783).

13) Til børne- og undervisningsministeren af:

Anni Matthiesen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at de gymnasiale ungdomsuddannelser er nødsaget til at investere i nye lokaler for at indfri det nye klasseloft på maks. 28 elever, på trods af at statistikken viser, at ungdomsårgangene bliver mindre efter 2012? (Spm. nr. S 1767).

14) Til kulturministeren af:

Alex Ahrendtsen (DF):

Kan ministeren forklare, hvorfor han i første omgang anså anstødelige bemærkninger yttret under en fodboldkamp for finker, som røg af panden, for derefter at lægge voldsomt afstand til sine egne udtalelser?

(Spm. nr. S 1496 (omtrykt)).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Lovforslag nr. 72 (Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Forhøjelse af ydelsesloftet for tabt arbejdsfortjeneste)) og

Lovforslag nr. 73 (Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Ledsagelse til børn og unge mellem 12 og 15 år med nedsat funktionsevne)).

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Lovforslag nr. 74 (Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v., lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler), lov om private gymnasieskoler, studenterkurser og kurser til højere forberedelseseksamen (hf-kurser), lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. og lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. (Forenkling af proceduren for godkendelse af vedtægtsændringer m.v.)) og

Lovforslag nr. 75 (Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion. (Revision af årsregnskab)).

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Lovforslag nr. 76 (Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Nedsættelse af varighedskrav til ret og pligt-tilbud og ændring af tidspunktet for gentagen aktivering for ikke arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år, m.v.)).

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Lovforslag nr. 77 (Forslag til lov om Aarhus Letbane) og

Lovforslag nr. 78 (Forslag til lov om ændring af lov om taxikørsel m.v. og registreringsafgiftsloven. (Ophævelse af betingelse om tilladelse til taxikørsel for udstedelse af tilladelse til offentlig servicetrafik og fritagelse for registreringsafgift af biler, der udfører kørsel på grundlag af tilladelse til offentlig servicetrafik)).

Nikolaj Villumsen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. 31 (Forslag til folketingsbeslutning om at afholde folkeafstemning om Danmarks tilslutning til den internationale traktat om en styrket økonomisk union).

Peter Skaarup (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. 32 (Forslag til folketingsbeslutning om skærpede straffe for seksuelle overgreb mod børn) og

Beslutningsforslag nr. 33 (Forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne for pædofilidømtes adgang til prøveløsladelse).

Sophie Løhde (V), Liselott Blixt (DF), Joachim B. Olsen (LA) og Benedikte Kiær (KF):

Forespørgsel nr. F 17 (Vil ministeren redegøre for regeringens planer om at afskaffe patienternes ret til hurtig behandling inden for 1 måned for i stedet for at indføre en såkaldt differentieret behandlingssikring og herunder, hvor mange måneder patienter med f.eks. grå stær, problemer i bevægeapparatet, forstørret prostata m.v. maksimalt kan forvente at skulle vente i fremtiden?).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget udenrigsministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Til udenrigsministeren har jeg noteret foreløbig fem spillere, som jeg håber vi kan nå inden for den første halvtime:

Søren Pind (V)

Søren Espersen (DF)

Mette Bock (LA)

Gitte Lillelund Bech (V)

Peter Skaarup (DF)

Til ministeren for by, bolig og landdistrikter har jeg noteret seks spillere i følgende rækkefølge:

Flemming Damgaard Larsen (V)

Martin Henriksen (DF)

Sophie Løhde (V)

Bent Bøgsted (DF)

Henrik Høegh (V)

Louise Schack Elholm (V)

Jeg håber, at det nogenlunde er partiernes prioriteringer, vi så har fanget.

Jeg skal hermed give ordet til hr. Søren Pind for første spørgsmål til udenrigsministeren. Værsgø.

Kl. 13:05

Kl. 13:02

Spm. nr. US 70

Søren Pind (V):

Tak for det, formand. Jeg vil egentlig godt bede udenrigsministeren om at uddybe nogle synspunkter, han fremsatte i 2001 på vegne af Socialistisk Folkeparti, om sanktioner og deres virkning, nemlig om de daværende sanktioner over for styret i Irak, hvor han gav udtryk for, at de sanktioner, der var indført dengang, betød, at magthaverne sad sikkert og uberørt, og at de ødelagde civilbefolkningen. I det hele taget gav han udtryk for, at de eneste sanktioner, man skulle have, var ganske få sanktioner rettet mod våben og mod eliten i Irak. Jeg vil sætte stor pris på, hvis udenrigsministeren vil være så venlig at uddybe de synspunkter.

Kl. 13:02

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:02

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Tak. Jeg tror, man skal være meget præcis, når man anvender sanktioner. Jeg er sikker på, at hr. Søren Pind også med sin internationale viden vil være opmærksom på, at man formentlig kan finde eksempler på, at det har virket rigtig godt. I går havde vi f.eks. møde i udenrigsministerkredsen, hvor vi lempede og suspenderede sanktioner over for Burma, Myanmar. Det gør vi efter en periode, hvor vi har måttet konstatere, at de har virket, på den måde at styret er på vej mod at give lempelser, mod at frigive politiske fanger og på vej mod at give større rettigheder til mindretal osv. Det er altså et eksempel på, at de har virket. Man kan også finde eksempler på, at de virkede i Sydafrika – det er jeg helt overbevist om.

Mit synspunkt fra 2001 på sanktionerne mod Irak var, at de havde stået på i en meget, meget lang periode, og vi fik meldinger om, at den irakiske befolkning blev meget hårdt ramt af sanktionerne. Der syntes vi, at det var klogere i forhold til Irak, hvis man havde afsluttet det, der var i gang, nemlig havde ladet våbeninspektørerne afslutte deres arbejde, så vi var sluppet for den krig, der var konsekvensen af det.

Jeg antager, at spørgeren også har de sanktioner, vi indførte i går i udenrigsministerkredsen over for Iran og Syrien, in mente. Der er det jo vores synspunkt, at man er nødt til at tvinge Iran til forhandlingsbordet for at undgå, at Iran udvikler sig til en atommagt. Hvis vi får Iran som atommagt, er der givetvis andre lande i Mellemøsten, der også vil udvikle sig til atommagter, og så har vi en spredning, som ud fra enhver forudsætning er uhensigtsmæssig – ud fra enhver forudsætning er uhensigtsmæssig. Det samme gør sig gældende med hensyn til sanktionerne mod Syrien, hvor der foregår nogle grove, grove overgreb på befolkningen.

Det er vores vurdering med hensyn til både Iran og Syrien, at de sanktioner, vi allerede har startet, rammer hårdt, de gør ondt på mennesker. Men jeg har aldrig lagt skjul på, at man ikke kan gennemføre de sanktioner, man laver mod Iran i forhold til både det med olie og pengevæsenet dernede, uden at de desværre også kommer til at ramme civilbefolkningen.

Kl. 13:05

Formanden:

Hr. Søren Pind.

Søren Pind (V):

Jeg tror ikke, at jeg helt forstod, hvad den principielle forskel er på de forbrydelser, som Saddam Hussein begik mod civilbefolkningen, og dem, der i dag bliver begået i Syrien. Det vil være særdeles værdsat fra min side, hvis udenrigsministeren kan klargøre, om jeg skal forstå det, han siger, som om de talrige og enorme forbrydelser, som Iraks tidligere diktator begik, bl.a. mod kurderne, var af en mindre voldsom karakter end dem, som vi ser ske i Syrien i dag. Og hvad er det egentlig, der gør, at hr. Villy Søvndal har en fortrøstning om, at de sanktioner, der er indledt mod Iran, kommer til at virke inden for den relativt korte periode, som man vurderer der er, inden Iran får atomvåben?

Kl. 13:05

Formanden:

Jeg skal bare lige præcisere, at vi tiltaler ministrene ved titlen og ikke ved navn. Udenrigsministeren.

Kl. 13:05

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Men det er jo altid en konkret vurdering, og en del af en konkret vurdering er, om man har andre muligheder. I tilfældet Irak havde vi jo mulighed for at afslutte de våbeninspektioner, som FN havde igangsat med svenskeren Hans Blix som leder. De fik ikke lov til at blive afsluttet. Jeg synes personlig, at det var ærgerligt, at man på den måde kortslo en proces. Det er klart, at hvis man har andre muligheder, skal man først bruge dem. Det er mit synspunkt.

I tilfældet Iran har jeg svært ved at se andre muligheder end at bruge sanktionsvåbenet. Jo, der er en anden mulighed, nemlig at rasle med våbnene, men det vil jeg advare imod i den her konflikt. I tilfældet Syrien har jeg ligeledes svært ved at se, at vi har andre muligheder end at bruge sanktionsvåbenet.

Det, der så er afgørende for, om det virker – tror jeg – er to forhold. Det ene er, i hvor høj grad verden, landene, står samlet om det. Det, der var glædeligt ved udenrigsministerrådet i mandags i Bruxelles, var, at det var et helt enigt udenrigsministerråd, altså samtlige EU-lande, der sagde ja til sanktioner mod både Iran og Syrien, selv om vi godt vidste, at det gjorde ondt på nogle i de lande. Så det ene forhold er, i hvor høj grad der sådan er en stærk opslutning bag. Det andet forhold er, om man har en intern opposition, som kan påvirkes via de her sanktioner. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at det har betydning for oppositionen i Syrien, hvor det er med til at opmuntre den, at der er en verden, som holder øje med, hvad der sker af overgreb.

Kl. 13:07

Formanden:

Hr. Søren Pind for det sidste spørgsmål til udenrigsministeren.

Kl. 13:07

Søren Pind (V):

Skal jeg forstå den danske udenrigsministers udtalelse således, at han fordømmer den amerikanske præsidents udtalelse fra i går aftes, hvori den amerikanske præsident nøje understreger, at for hans vedkommende er ingen optioner i forhold til at reagere på Irans eventuelle atomvåben taget af bordet? Og skal jeg forstå det sådan, at udenrigsministeren ser værre scenarier for sig end det, at Iran udvikler og har atombomben i sit arsenal?

Kl. 13:07

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:08

Kl. 13:11

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det afgørende i forhold til Iran er at lægge så meget pres på det iran-ske styre, at vi er i stand til at tvinge det tilbage til forhandlingsbordet og sikre, at der igen kan foregå den inspektion af dets atomanlæg, som sikrer, at vi ved, hvad det er der sker.

Det er ikke alene min opfattelse. Det er en enig kreds af EU-udenrigsministre, der siger, at man skal forfølge dobbeltsporet, altså både have sanktioner og forhandlinger. Det betyder, at det for EU-landene er det afgørende instrument til at tvinge styret tilbage til forhandlingsbordet og til igen at få inspektion. Jeg er stadig væk overbevist om, at det er det mest virkningsfulde middel, vi har bragt i anvendelse over for Iran.

Jeg tror ikke, at man skal undervurdere, i hvor høj grad summen af de sanktioner vil betyde, at det kommer til at gøre rigtig ondt på et land som Iran. Det er mit håb, at vi med det kan tvinge dem til forhandlingsbordet og sikre, at vi ikke får en eksplosion af atomarsenaler, får en atomspredning i Mellemøsten.

Kl. 13:09

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Det næste spørgsmål til udenrigsministeren er af hr. Søren Espersen, værsgo.

Kl. 13:09

Spm. nr. US 71

Søren Espersen (DF):

Tak.

Udenrigsministeren ved nok, at der var mange af os, der glædede os utrolig meget over, at det lykkedes for de modige soldater fra det, der hedder US Navy Seals, at befri to gidsler, hvoriblandt der var en dansker, ved en fantastisk militær aktion. De to var Poul Hagen Thisted og Jessica Buchanan. Vi glædede os over det her. Vi så, hvor væsentligt det var, at specialstyrkerne kunne komme til at operere, som de kunne, gøre det, de kunne, for at lægge pres på gidseltagerne, som der er rigtig mange af i det område. 700 gidsler sidder i øjeblikket fanget dernede på grund af gidseltageres metoder.

Vi har forsøgt mange gange at presse på, for at danske specialstyrker, Jægerkorpsen, Frømandskorpset, som er fuldt ud lige så dygtige som US Navy Seals, også kunne deltage i lignende aktioner, hvis de følte, at der var mulighed for det. Derfor var vi meget, meget skuffede, da vi pludselig så et telegram her til formiddag, hvori udenrigsministeren simpelt hen siger: Det skal vi ikke have noget af. Til Ritzau siger han, og nu citerer jeg:

Danmark ønsker ikke at indlede en ny, barsk linje med dødelige aktioner over for somaliske gidseltagere.

Det kan godt ske, at man har den holdning, at danske specialstyrker skal holde sig væk fra sådan noget, men det, der undrer mig, er, hvorfor man siger det. Hvorfor er det, at udenrigsministeren går ud her i formiddag og siger højt og helligt i fuld offentlighed til somaliske gidseltagere: Bare rolig, der kommer ikke nogen som helst problemer med danske specialstyrker? En ting er, at man har den holdning, at det vil man ikke, men er det ikke i virkeligheden at gøre gidslerne en bjørnetjeneste, at man bare sådan på forhånd siger: Det våben bruger vi ikke?

Kl. 13:11

Formanden:

Udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg tror kun, der ville være én større bjørnetjeneste, og det ville være at gå ud at annoncere i al offentlighed, hvornår man havde tænkt sig at lave militære aktioner mod gidseltagere. Grunden til, at det lykkedes i nat, og grunden til, at amerikanerne går ind, er, som jeg også redegjorde for, tror jeg, i samme ritzautelegram, at vi står i den situation, at der er en dansk og amerikansk statsborger. Af helbredsmæssige grunde er det vigtigt at komme den amerikanske statsborger til undsætning, og det er derfor, amerikanerne vælger at gå ind i en aktion, der så lykkes, men som ikke er en nem aktion. Det tror jeg også der er grund til at understrege. Der er ni dræbte i det her forløb. Det betyder, at der har været kampe, det betyder, at det har gået hårdt for sig. Jeg skal i øvrigt ikke løfte sløret for detaljerne for, hvad der er sket, det gætter jeg på at amerikanerne gør senere i dag, men pointen er bare, at man ikke kan slutte fra den her vellykkede aktion og til, at det i alle tilfælde vil være muligt. Det er såmænd bare det, jeg forsøger at gøre opmærksom på her til formiddag.

Kl. 13:12

Formanden:

Hr. Søren Espersen.

Kl. 13:12

Søren Espersen (DF):

Jeg tror, udenrigsministeren har misforstået mig, hvis han forestiller sig, at det var min holdning, at det skulle sættes i avisen, hvornår danske specialstyrker skulle angribe for at befri nogle tilfangetagne gidsler. Det kunne jeg ikke finde på at foreslå. Det synes jeg er en rigtig dum idé.

Det, udenrigsministeren har gjort, er, at han har afvist, at den mulighed kunne eksistere. Udenrigsministeren peger også i ritzautelegrammet på – og siger nu her – at det har noget med helbredssituationen for amerikaneren Jessica Buchanan at gøre. Det er jo også en måde at sige på: Vi angriber kun, hvis der er syge gidsler. Altså, jeg forstår ikke, hvad årsagen er til, at man så klart fra den danske regering går frem og siger: I skal ikke regne med danske specialstyrker, når der sidder gidsler, medmindre det er nogle tidsler, der er syge, og medmindre der gælder ganske særlige omstændigheder.

Jeg synes simpelt hen ikke det, udenrigsministeren har gjort, er klogt.

Kl. 13:13

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:13

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg synes måske, der er grund til netop i dag at glæde sig over, at det her er lykkedes – altså glæde sig på vegne af både gidslerne og deres pårørende, som har været 3 frygtelige måneder igennem, og sige: Ja, det lykkedes, det lykkedes, fordi amerikanerne var villige til at gå ind, og fordi de havde forberedt det her ganske grundigt, er jeg overbevist om, og sikrede, at vi fik overstået en gidselsituation efter 3 måneder.

Man kan finde andre eksempler på, at det er lykkedes ad forhandlingens vej at løse problemer med gidseltagning – bl.a. hvad angår den danske familie fra Kalundborg. Der er mange forskellige veje, og jeg tror, man skal være meget forsigtig med efter den vellykkede aktion i nat at slutte, at der er én vej, der løser de her problemer. Det er der ikke. I nat lykkedes det heldigvis. Det synes jeg vi skal glæde os over sammen. Andre gange vil det lykkes ad forhandlingens vej.

Så tror jeg måske også, at der er grund til at glæde sig over, at der i dag i forhold til for 1 år siden kun sidder en fjerdedel af det antal

gidsler, der sad dengang. Det skyldes jo, at ikke alene Danmark, men hele verdenssamfundet har sat ind på at komme det her pirateri til livs.

Kl. 13:14

Formanden:

Et sidste spørgsmål fra hr. Søren Espersen.

Kl. 13:14

Søren Espersen (DF):

Jamen igen synes jeg, det er ærgerligt, at udenrigsministeren bevidst mistolker det, jeg siger. Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at der kun er én vej. Og udenrigsministeren siger så, at man går ind for, at der skal være mange veje. Jeg ved, der er mange veje: Der er flådeaktioner – vi har »Absalon« og »Esbern Snare«, der har været der; vi har bevæbnede vagter på nogle handelsskibe; vi har Challenger-fly, der flyver og overvåger kysten dernede; vi har forhandlingsmuligheden, som har været brugt masser af gange, hvor de enkelte private virksomheder gør det; og så har vi altså også specialstyrkerne til at sætte ind, og det er en af mange, mange muligheder.

Det, jeg anker over, er, at udenrigsministeren har afskrevet den mulighed. Jeg vil stille det direkte spørgsmål, nu hvor det er min sidste mulighed for at stille et direkte spørgsmål til udenrigsministeren: Vil udenrigsministeren udelukke, at danske specialstyrker vil kunne deltage aktivt i en militær aktion for at befri gidsler inde i Somalia? Vil udenrigsministeren udelukke, at den mulighed kunne foreligge?

Kl. 13:15

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:15

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg tror, det helt afgørende er at sikre, at så mange som muligt kommer ud af den ulykkelige situation, det er at være i, når man er gidsel. Det må være regeringens afgørende opgave i den her sammenhæng, nogle gange i samarbejde med andre lande. Da er det klart, som jeg nævnte før, at der vil være rigtig mange forskellige måder at gøre det på, og jeg tror, man skal lade være med at udbasunere bestemte veje. Jeg tror, man har brug for rigtig mange muligheder for at operere i den situation, man nu tilfældigvis er i. Det har vi tænkt os at gøre.

Det eneste, der er rigtig, rigtig farligt, er, hvis en dansk regering går ud – men det lå heller ikke i hr. Søren Espersens spørgsmål – og sådan påtager sig ansvaret for at løse den her konflikt. For så ved vi godt, at prisen på gidsler, på mennesker, stiger dramatisk. Derfor tror jeg, at den her type opgave lige præcis er den type opgave, man løser bedst ved det stille diplomati og uden at udbasunere noget alt for dramatisk, alt for voldsomt på forhånd.

Kl. 13:16

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til udenrigsministeren er fra fru Mette Bock, værsgo.

Kl. 13:16

Spm. nr. US 72**Mette Bock (LA):**

I avisen The New York Times er der for nylig fremkommet en række opsigtsvækkende oplysninger om civile tab i forbindelse med NATO-aktionerne i Libyen. I november og senere hen har NATO's generalsekretær, Anders Fogh Rasmussen, udtalt, at der ikke er bekræftede oplysninger om civile tab. Forelagt oplysningerne fra The New York Times udtrykker en talsmand fra NATO, at noget tyder

på, at der har været civile tab, og at man dybt beklager ethvert tab af menneskeliv. Mit spørgsmål til udenrigsministeren er, om udenrigsministeren har haft kendskab til tab af civile under NATO-aktionerne, herunder den eventuelle danske involvering i det, og fra hvilket tidspunkt udenrigsministeren har været opmærksom på dette?

Kl. 13:17

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:17

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg synes jo selv, at det, der har været den lykkelige udgang på Libyenkonflikten, har været, at det lykkedes på relativt kort tid at afslutte en militær aktion. Det tog ca. 7 måneder.

Det er rigtigt, at de oplysninger, vi har fra NATO og andre steder, siger, at det i hvert fald er lykkedes at reducere antallet af civile tab ganske dramatisk.

Jeg tror, man er nødt til at sammenholde to situationer, nemlig henholdsvis den situation, hvor NATO gik ind, og den situation, hvor NATO ikke var gået ind. Hvis NATO ikke var gået ind, ved vi, at Gaddafis styrker stod lige uden for Benghazi. Jeg tror, at man i alle tilgængelige overvejelser ville have forudsagt, at i så fald ville befolkningen i Benghazi være blevet udsat for noget voldsomt, noget dramatisk, noget, der ville have kostet rigtig mange menneskeliv.

Det var årsagen til, at Folketinget i enighed – så vidt jeg husker også med Liberal Alliances stemmer, for ellers kunne det jo ikke være i enighed – sagde, at man ikke bare ville sidde med korslagte arme og se på, at en diktator overfaldt sit folk på den her måde, at man var nødt til at handle.

Jeg ved, at der har været taget meget store hensyn, også i tilfælde, hvor man skulle have anvendt militær magt. Her har man overvejet, om risikoen for civile tab var for stor. Hvis risikoen var for stor, har man afstået fra det. Så jeg tror, man må sige, der er taget så mange hensyn, som man har vurderet man var i stand til at tage.

Men angående det konkrete spørgsmål om det enkelte tilfælde vil jeg sige, at jeg ikke er bekendt med det. De oplysninger, som vi har, bl.a. fra NATO, siger, at det i hvert fald er meget begrænset, hvis det finder sted.

Kl. 13:19

Formanden:

Fru Mette Bock.

Kl. 13:19

Mette Bock (LA):

I Liberal Alliance bakker vi fuldt og helt op om den NATO-aktion, der har været, og vi glæder os lige som alle andre over den lykkelige udgang.

Når jeg spørger, gør jeg det mere ud fra en bekymring for, hvorvidt den danske befolkning og ikke mindst Folketinget får reelle oplysninger om, hvad der faktisk foregår. Jeg er naturligvis klar over, at meget detaljerede oplysninger kan være svære at fremskaffe. Der kan være hensyn, der skal tages, så man ikke præcis siger, hvor de danske styrker har været indsat osv. Det er jeg fuldstændig opmærksom på.

Men jeg er også opmærksom på, at der hos de mennesker, der har været med til at træffe beslutningen om at sende danske soldater til Libyen kan være et behov for at få legitimeret krigen, at vise, det var en god krig. Der findes næppe gode krige. Der kan findes nødvendige krige, og der kan findes krige, som har en lykkelig udgang. Ikke desto mindre finder jeg det særdeles væsentligt, at vi får et så oplyst grundlag som overhovedet muligt, når vi skal vurdere eventuelle fremtidige indsatser.

Jeg vil derfor gerne spørge, om det, at der nu alligevel foreligger oplysninger om civile tab, giver anledning til, at udenrigsministeren kan overveje, om der skal gøres noget for at forbedre de referencer og informationsveje, der går fra kampområderne til det danske Folketing?

Kl. 13:20

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:20

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg deler fuldt og helt fru Mette Bocks meget kloge, synes jeg, skellen, deler hendes opfattelse af, at der ikke findes gode krige, men der findes nødvendige krige. Jeg er også glad for, at vi deler den opfattelse, at det her var en nødvendig krig for at beskytte befolkningen. Man kunne også finde eksempler på krige, der ikke bragte så meget. Efter min opfattelse gælder det f.eks. Irakkrigen, men det er en anden sag.

Jeg tror sådan set, at grunden til, at det i så høj grad lykkedes, som tilfældet var, var, at man havde fået opbygget de nødvendige alliancer med Den Arabiske Liga, med de afrikanske lande, inden for NATO osv.

Jeg synes også, at fru Mette Bock peger på det rigtige problem, nemlig at i en krig af den her art kan det simpelt hen være svært at vide med sikkerhed, hvad der er sket i forbindelse med hver eneste kamphandling, der har fundet sted. Kan man være sikker på, at vi har fået hver eneste oplysning frem? Nej, det tror jeg ikke. Jeg tror altid, at der i krige af den her art vil være typer af oplysninger, vi ikke får frem. Det er derfor, det er vigtigt, at vi har åbne samfund, hvor vi får oplysninger ind fra mange forskellige sider, både fra NATO og fra ngo'er, der har opereret dernede, og som opererer dernede i dag. Det tror jeg er helt afgørende.

Jeg har ikke nogen som helst lyst til at lave et fortegnet billede, et skønsmaleri af, hvad krig betyder. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at krig har sine omkostninger. Det er også derfor, man skal anvende militære midler med omhu. Det synes jeg vi gjorde i tilfældet Libyen.

Kl. 13:22

Formanden:

Sidste spørgsmål fra fru Mette Bock.

Kl. 13:22

Mette Bock (LA):

Kan udenrigsministeren forstå, at man som medlem af det danske Folketing og medlem af Det Udenrigspolitiske Nævn kan nære en stor bekymring, når man erfarer, at den slags oplysninger skal erhverves i The New York Times og ikke ad det politiske systems officielle kanaler, vi ellers kender til her i Danmark?

Kl. 13:22

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:22

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg er egentlig ikke bekymret. Jeg er glad for at bo i et åbent demokrati, hvor medlemmerne orienterer sig i danske og internationale medier, og hvor vi altid får debatten. Og det skal vi også have, også efter en situation som den her. Hvordan gik det, hvad var godt, hvad var skidt? At det lykkedes og var en fordel for den libyske befolkning betyder selvfølgelig ikke, at man ikke også skal have et kritisk syn på, om der er nogle informationer, vi ikke fik frem, og som vi er nødt til at få frem for at få det fulde billede.

Jeg kan love fru Mette Bock, at med hele min tilgang til anvendelse af militære midler er det for mig helt afgørende, at vi ikke får tegnet et rosenrødt billede af krig, for jeg deler fuldstændig spørgereens opfattelse: Krig kan være nødvendig, men det er svært at betegne noget som en god krig.

Kl. 13:23

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Og så må jeg med beklagelse sige, at vi nok kun når ét spørgsmål til til udenrigsministeren, og det er fra fru Gitte Lillelund Bech. Værsgo.

Kl. 13:23

Spm. nr. US 73

Gitte Lillelund Bech (V):

Tak. Jeg vil sådan set tilbage til spørgsmålet, der handler om sanktioner mod Iran, for jeg kan forstå på udenrigsministerens svar til hr. Søren Pind, at der er gode sanktioner, og så er der dårlige sanktioner. De gode sanktioner er dem, der virker, og hvor man får sat regimet under pres, og de dårlige sanktioner er så dem, hvor regimet ligesom ikke reagerer, og hvor det ligesom ikke retter ind, selv om der bliver sanktioneret. Hvis nu det iranske regime rent faktisk ikke retter ind, hvis nu det iranske regime fortsætter med at bygge og udvikle de atomvåben, som det formodes at de er i gang med at udvikle, hvis man sådan set ikke reagerer fra Irans side, hvad er så næste skridt? vil jeg spørge udenrigsministeren.

Kl. 13:24

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:24

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Igen vil jeg sige, at jeg ikke tror, at jeg har anvendt ordet gode sanktioner, jævnfør debatten, jeg havde lige før med fru Mette Bock. Der kan være nødvendige sanktioner, og det er nogle, synes jeg, man anvender, hvis andre muligheder er udtømt – vi var tilbage ved Irakkrigen i min debat med hr. Søren Pind, og der var de andre muligheder netop ikke udtømt, og det er den ganske store forskel. Den anden vigtige ting, for at sanktioner virker, er, tror jeg, at der er en alliance, og der var jeg rigtig glad for, at alle EU-landene stod sammen, selv dem, som vi ved det gør mest ondt på. Og den tredje forudsætning er, at der er nogle internt i et land at diskutere med. Der har vi jo tidligere set demokratikræfterne i Iran forsøge, men blive banket ned med rigtig, rigtig hård og brutal vold.

Det er mit håb, og i øvrigt også min tro, at sanktioner her virker. Vi ved allerede i dag, at det gør rigtig ondt på Iran i forhold til de sanktioner, der er i gang. Nu giver vi det et ordentligt drej mere i forhold til hele Irans finansielle sektor, vi gør det i forhold til hele olie- og energisektoren, og vi gør det ved at udvide antallet af mennesker, der får udrejsetilbud osv. Jeg tror, vi kan nå rigtig langt med sanktioner, også fordi jeg i virkeligheden har svært ved at forestille mig nogen lande i den her verden, måske med en enkelt undtagelse eller to, der har en interesse i, at Iran bliver en atommagt, for vi ved, hvad konsekvensen er, nemlig at atomvåben vil sprede sig i hele Mellemøsten meget hurtigt. Så det er derfor, EU laver noget, som jeg tror – eller rettere sagt som jeg ved at iranerne opfatter som et meget vidtgående skridt. Og det gør de, fordi det her kommer til at gøre ondt, også på det iranske regime.

Kl. 13:26

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:26

Gitte Lillelund Bech (V):

Men selv om det kommer til at gøre ondt på det iranske regime, og selv om det kommer til at gøre rigtig ondt på den iranske befolkning, hvad så, hvis regimet alligevel ikke ønsker at gå ind og samarbejde? Hvad er næste skridt? vil jeg spørge udenrigsministeren.

Kl. 13:26

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:26

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det er at gå videre med det, man forsømt i Irakkrigen, nemlig at lave alliancer, der er så stærke, som de skal være for alvor at tvinge noget igennem; det er at overveje, om man kan gå endnu videre end det, vi gør nu, selv om det er lidt svært at se, hvor meget videre vi kan gå, for vi går bare rigtig langt med de sanktioner. Og det er også derfor, at der i hele EU-kredsen er en tro på, at det her lykkes. Det er jo ikke alene en dansk udenrigsminister, der har den overbevisning, det er en overbevisning bredt i udenrigsministerkredsen i EU, at med summen af de sanktioner, vi nu iværksætter, er der stor sandsynlighed for, at det vil tvinge iranerne tilbage til forhandlingsbordet og også sikre, at vi igen får inspektioner ind i Iran. Og man skal huske, at det er det, der er hensigten med det her. Hensigten er, at vi får sikkerhed for, at Iran ikke er i gang med at udvikle nukleare våben, og når vi har sikkerhed for det, vil vi gerne samhandle med Iran igen.

Kl. 13:27

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech for sidste spørgsmål.

Kl. 13:27

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu hører jeg til dem, som mener, at tro er noget, man gør i kirken. Det er ikke noget, man gør i Folketinget. Det er i hvert fald ikke noget, man gør i udenrigspolitikken.

Vi får jo se, om sanktionerne virker, men jeg mangler et mere konkret svar fra udenrigsministeren på, hvad man vil, hvis sanktionerne ikke virker. Det lød lidt på svaret før, som om udenrigsministeren var villig til at indføre yderligere sanktioner mod det iranske regime vel vidende, som udenrigsministeren selv har sagt i Folketingssalen, at sanktioner tager civilbefolkningen som gidsler. Men det gør Vesten jo også med de handlinger, vi foretager ved at pålægge sanktioner osv.

Kan vi få et svar fra udenrigsministeren på to spørgsmål: Vil man pålægge yderligere sanktioner – ja eller nej – hvis de eksisterende ikke virker? Og er Danmark villig med udenrigsministerens underskrift på det til at gå med i en USA-ledet militæraktion, hvis det er sådan, at det bliver vurderet nødvendigt for at stoppe, at Iran får atomvåben?

Kl. 13:28

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:28

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Men landene i EU har som sagt en meget stor overbevisning om, at det her virker. Det gælder hele kredsen rundt. Det er sjovt nok, fordi den sabelraslen hører jeg mest fra Venstres gruppe af udenrigsordførere, som ser det som en option. Det hører man meget lidt, når man er sammen med andre europæiske udenrigsministre. Det synes jeg er vigtigt at få sagt.

Min personlige opfattelse er, at det er svært både at rasle med sablen og forvente, at man kan forhandle med mennesker om at nå et forhandlingsresultat. Jeg tror, det er svært at gå begge veje samtidig. Jeg tror, man må vælge. Det, som Europa, alle 27 europæiske udenrigsministre, har valgt, er at gå videre med sanktionerne for at tvinge Iran tilbage til forhandlingsbordet. Det gør vi, selvfølgelig fordi vi er overbevist om, at de virker, når vi ved, at allerede i dag bider de sanktioner, der er. Når vi så giver det det voldsomme drej, vi gør nu, er vi ikke i tvivl om, at det her vil være virksomt over for det iranske regime.

Kl. 13:29

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet, og spørgetimen til udenrigsministeren er sluttet.

Så går vi til spørgsmål til ministeren for by, bolig og landdistrikter. Først hr. Flemming Damgaard Larsen. Værsgo.

Kl. 13:30

Spm. nr. US 74**Flemming Damgaard Larsen (V):**

Tak, hr. formand. I forbindelse med folketingsvalgkampen her i september måned fremsatte Socialdemokratiet og SF et papir, et dokument, som jeg står med her i hånden, der hedder »Aktiv hjælp til yderområderne«. På side 3 i det papir har Socialdemokratiet og SF beskrevet, hvor rigtigt det er at sørge for, at misligholdte, faldefærdige bygninger og huse ude i det åbne land bliver renoveret eller nedrevet, for at de ikke skal skæmme landskabet. Så skriver Socialdemokratiet og SF videre, og jeg citerer helt ordret: »S og SF vil derfor fastholde den nuværende pulje til medfinansiering af kommunernes indsats i forbindelse med opkøb af boliger til renovering eller nedrivning.«

Her forleden dag viste det sig så ved finanslofstemningen, at S og SF netop ikke ville fastholde den her pulje, den blev sat på nul, og så vil jeg gerne spørge, om ministeren kan forklare mig, hvad det er, der gør, at regeringen alligevel synes, det er ligegyldigt og ikke vil bruge penge på at få disse gamle rønner ude i det åbne land fjernet, når man lovede det modsatte i valgkampen.

Kl. 13:31

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:31

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg tror, at hr. Flemming Damgaard Larsen udmærket er klar over, at S og SF ikke fik flertal ved det sidste folketingsvalg, og derfor er vi jo indgået i en alliance med Det Radikale Venstre og har dannet en trepartiregering, og derved har vi lavet et regeringsgrundlag, der har gjort, at vi har oprettet et ministerium for landdistrikter. Det er i modsætning til tidligere, hvor man kan sige, at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har lavet nogle af de smalleste forlig, der er lavet, der har haft en uhørt centralisering, der har fjernet personale ude fra vores landdistrikter, der ikke har sikret en udvikling i vores landdistrikter, der ikke har taget beskæftigelsesudviklingen alvorligt osv. Her har vi altså nu oven i købet fået et udvalg i Folketinget og en minister, der tager det her alvorligt.

Det andet, hr. Flemming Damgaard Larsen jo rigtig godt ved, er, at vi overtog en finanslov fra den tidligere regering, og den tidligere regering havde lavet en indsatspulje, som var en engangspulje, som kun var finansieret i 2010 og 2011, og derfor har vi nu sagt, at vi lader indsatsen fortsætte i 2012, så man kan bruge den. Vi evaluerer indsatsen, således at vi i 2012, som vi er i nu, kan se på, hvad der har virket, og hvad der ikke har virket. Derefter ser vi på, hvad det er for

nogle redskaber, kommunerne skal bruge på at fjerne de her faldefærdige røkker.

Kl. 13:35

Jeg vil godt understrege, at der ifølge SBI, altså Statens Byggeforskningsinstitut, findes 51.000 kondemnerbare boliger i vores landdistrikter og kommuner. De er jo ikke kommet i de 3 måneder, jeg har været minister på området, og man kan sige, at den indsatspulje, som den tidligere regering vedtog som en engangspulje, vil fjerne, når den er endeligt indfaset og udfaset, kan man sige, et sted mellem 2.500 og 3.000 boliger. Så er der altså noget, der ligner 48.000 tilbage, og det koster ca. 80.000 kr. pr. stk. Det vil koste 7 mia. kr. med offentlige midler at fjerne dem. Er det de penge, Venstre gerne vil bruge i stedet for at skabe udvikling, vækst og beskæftigelse i vores landdistrikter og give dem mulighed for at overleve frem for kun at fjerne nedrivningsværdige boliger?

Kl. 13:33

Formanden:

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:33

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret, men jeg blev ikke ret meget klogere, for for det første siger ministeren i virkeligheden, at da man skulle forhandle regeringsgrundlaget, så var det De Radikales skyld, at det ikke kom med. Det er altså et af regeringspartierne skyld, at den her pulje er sat på nul. Jeg må så bare tage til efterretning, at det er De Radikales skyld.

Det andet er, at ministeren så bruger den største del af sin taletid til at angribe mig eller mit parti, og sådan et angreb kan dem ude i landdistrikterne eller på de små øer altså ikke bruge til noget. For dem, der skal gå og se på det til hverdag, er det meget vigtigt, at man får fjernet disse røkker, og det var netop derfor, at Venstre som de eneste stillede et ændringsforslag til finansloven om, at den her pulje skulle opretholdes, men det blev nedstemt af S og SF. Det er jo ganske uforståeligt. Kan ministeren ikke give en nærmere forklaring på det?

Kl. 13:34

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:34

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu kan jeg jo tillade mig at bruge ordet et håndværkertilbud. Det var jo det, vi overtog efter VKO-tiden, med over 100 mia. kr. i offentlig gæld, har det vist sig, som jo skal finansieres, efter at hr. Thor Pedersen i starten mente, at man kunne købe hele verden. Man har ikke taget krisen alvorligt, men vi har taget den alvorligt. Vi har igangsat en kickstart ude i landdistrikterne, hvor man er allerhårdest berørt af den stigende arbejdsløshed og mangel på beskæftigelse. Det er også derude, man måske har en række mennesker, som ikke har fået en lang uddannelse, som har betalt prisen for krisen og for, at Venstre ikke har grebet ind i tide og sat gang i beskæftigelse og vækst.

Når det så er sagt, vil jeg gerne sige, at jeg ikke har nævnt noget om, at det er Det Radikale Venstres skyld, men vi har jo nøje måttet vurdere den økonomiske situation. Vi har sagt, at vi ikke bruger penge, vi ikke har, og med et stigende underskud og et fald i beskæftigelsen og en stigning i arbejdsløsheden er vi jo nødt til at vurdere situationen nøje, og det tror jeg at danskerne godt ved. De ved også godt, at vi synes, at det er et problem, at der står så mange faldefærdige røkker derude, og det er derfor, at vi selvfølgelig vurderer den indsats, som er gjort med indsatspuljen. Danskerne ved også godt, at vi overtog en finanslov, som *ikke* – og jeg understreger *ikke* – havde videreført det her. Og så vender vi tilbage til spørgsmålet, kan jeg se.

Formanden:

Hr. Flemming Damgaard Larsen for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:35

Flemming Damgaard Larsen (V):

Men det er stadig væk således, at dem, der bor ude i landdistrikterne og på de små øer, ikke kan bruge ministerens svar til noget. De skal hver dag se på disse faldefærdige bygninger og gamle røkker, som skæmmer landskabet, og som gør, at det er svært at motivere folk til at flytte til f.eks. en landsby eller ud på de små øer.

Derfor vil jeg godt spørge: Hvad er det, der har ændret sig fra dagen før valgdatoen til 3 uger efter, som gør, at man pludselig ikke kan finde det beløb til puljen til nedrivning af de gamle røkker og de faldefærdige bygninger? Nu er jeg helt uenig i ministerens opgørelse over økonomien, men lad os nu bare sige, at det er rigtigt og bruge det som forudsætning, så er det jo sådan, at regeringen og dens flertal har besluttet at hæve skatter og afgifter med over 5 mia. kr. Hvordan kan det så være, at man alligevel prioriterer det her til at være nul og ikke prioriterer beløb på finansloven til at få fjernet disse faldefærdige røkker?

Kl. 13:37

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:37

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil godt sige, at Venstre åbenbart også er blevet klogere, for det er først nu, hvor man er kommet i opposition, at man fremsætter forslag om at videreføre indsatspuljen. Det var jo en engangspulje. Der var ingen forslag om det i det finanslovsforslag, som man havde fremsat. Så Venstre er åbenbart også blevet klogere.

Måtte jeg så ikke sige til det forslag, som Venstre er kommet med, hvor man tager pengene fra Forebyggelsesfonden: Man vil tage fra de nedslidte arbejdere med de dårligst betalte job, samtidig med at man har lavet en tilbagetrækningsreform med et flertal i Folketinget, som gør, at folk kan trække sig meget senere tilbage. Jeg synes, det er usympatisk at føre penge fra nedslidte mennesker til nedslidte røkker. Det forslag vil jeg aldrig nogen sinde, hverken i opposition eller i regering, kunne være med til at støtte. Det, at man vægter gamle ruiner højere end mennesker, synes jeg rent ud sagt er dybt, dybt usympatisk. Tænk sig, at man i det hele taget kan få sig selv til at fremsætte forslaget, samtidig med at man beder mennesker om at blive 3-5 år længere på arbejdsmarkedet. Det er usympatisk.

Men Venstre er også blevet klogere. Det kvitterer jeg for. Vi vil gerne se på det, og jeg håber, at Venstre vil være med, når vi skal til at se på, hvad vi kan gøre derude; se på kommunernes redskaber og sikre, at de her røkker bliver fjernet, for redskaberne findes i byfornyelsesloven og andre steder.

Kl. 13:38

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til ministeren for by, bolig og landdistrikter er af hr. Martin Henriksen, værsgo.

Kl. 13:38

Spm. nr. US 75

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Mit spørgsmål kommer i forlængelse af den historie, der har været i B.T. forleden dag, hvor vi kunne læse, at der er danskere, der bliver udsat for hetz, for racisme, og som bliver trængt ud af boligområder, det var Vollsmose, der var fremme som eksempel, og

jeg og Dansk Folkeparti er selvfølgelig interesseret i at vide, hvad regeringen agter at gøre ved lige præcis det problem. Man fik, da man læste artiklen, faktisk den opfattelse, at det var noget, som de fra politiledelsens side sådan forsøgte at feje lidt ind under gulvtæppet. Vi synes, at det, at man i Danmark har eksempler på danskere, der bliver udsat for racisme fra forskellige grupper af indvandrere, fordi de er danskere, er et emne, der er så alvorligt, og vi vil meget gerne høre, hvad regeringen og ministeren har tænkt sig at gøre ved det problem.

Kl. 13:39

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:39

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg tror, at vi i regeringen ligesom Dansk Folkeparti ser meget alvorligt på den her sag. Jeg vil godt sige, at det er helt afgørende, at vi får sat hårdt ind imod kriminaliteten i de udsatte boligområder, og det er i øvrigt ligegyldigt, hvor det er. Jeg mener ikke, vi skal acceptere, at der er nogen beboere, der holdes i et jerngreb. Derfor er jeg også glad for at kunne sige, at vi faktisk – i øvrigt i fællesskab – har indgået en politiaftale, hvor vi sætter ind over for de subkulturer, der organiserer kriminaliteten der, men hvor vi også tager hånd om SSP-indsatsen og sikrer, at de unge mennesker ikke kommer ud i kriminalitet, og at vi tager fat der, hvor det er nødvendigt. Og vi har afsat flere ressourcer til, at politiet kan være ude på de enkelte steder.

Måtte jeg så ikke sige, at Vollsmose er et godt eksempel på, at man faktisk har fået flere politibetjente derud. Der er folk, der er i området konstant, hele tiden, og man kender den lokale betjent. Men det skal ikke afholde mig fra at sige, at det er dybt uacceptabelt, at man på den måde forsøger at chikanere folk væk; det skal vi overhovedet ikke acceptere.

Kl. 13:40

Formanden:
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:40

Martin Henriksen (DF):

Det er jo rigtigt, at vi har indgået en aftale om, at der skal komme noget mere synligt politi ud i ghettoerne. Men der er noget, der tyder på, at det endnu ikke er sket i tilstrækkeligt omfang. Så hvornår kommer der noget mere synligt politi derud, og hvornår kommer det i et sådant omfang, at vi kan sikre, at der bliver sat en stopper for det her? For det er jo fuldstændig urimeligt, at tidligere tiders alt for lemfældige udlændingepolitik, som har været med til at skabe de her problemer, nu giver de resultater, som vi her kan se. Så hvornår kommer der noget mere synligt politi ud i ghettoerne? Hvornår kommer det ud i Vollsmose? For der er behov for mere. Det er den ene ting.

Den anden ting er: Har man i regeringen andre initiativer, som man agter at iværksætte med henblik på at slå ned i forhold til det her fænomen?

Kl. 13:40

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:40

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Altså, jeg tror, at den tid er ovre, hvor man har skullet lave lovgivning direkte på baggrund af et enkelt eksempel, men vi skal tage det med, og vi skal ikke acceptere det. Så vil jeg godt sige, at det jo var noget, der var tilfældet, dengang Dansk Folkeparti fuldstændig egen-

hændigt bestemte over VKO-flertallet, altså at man sådan kunne drive det på enkeltsager. Jeg tror, det er vigtigt, at vi sætter ind med en målrettet boligsocial indsats, med en langsigtet indsats, at vi gør, som man gør i Odense, med hotspot, og direkte forankrer ansvaret politisk: Man går ud og kigger på områderne, man laver gadegenembrug, man renoverer lejlighederne, og man kobler det op på en helhedsorienteret indsats. Jeg kan sige, at man i nogle af de områder, hvor man har været i gang med det her, faktisk har gjort det sådan, at man har fået nedbragt kriminaliteten blandt de unge ganske markant, altså ved at lave lektiecafeer, ved at sikre, at de ikke var på gaderne, ved at have et samarbejde med politiet, og så i øvrigt sætte ind over for det her. Det er det, vi skal gøre.

Men det er jo op til politiet at tage sig af den her indsats, og jeg kan ikke stærkt nok understrege min opbakning til, at hvis der er nogen, der bliver chikaneret eller i den grad bliver forulempet, så er det selvfølgelig en politiindsats, der er brug for. Og der er jeg glad ved, at Dansk Folkeparti er med i den politiaftale, hvor vi har afsat penge til flere betjente derude, så man får en bredspektret indsats, som ikke kun går på det sociale, men som også tager fat om de banditter, det drejer sig om.

Kl. 13:42

Formanden:

Hr. Martin Henriksen for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:42

Martin Henriksen (DF):

Men jeg vil gerne vide, hvornår de politifolk så kommer. For en ting er, at vi herinde har lavet en aftale om, at der skal være noget mere synligt politi derude, men en anden ting er, at det jo er regeringens ansvar at sikre, at den aftale så bliver udmøntet, altså at politiet rent faktisk også kommer derud og er med til at forhindre, at de her ting foregår. Så hvornår kommer de politifolk, de ekstra politifolk, ud i ghettoområderne? Det er den ene ting.

Den anden ting er: Hvilke andre initiativer er der? Alle de initiativer, som ministeren nævner, kender vi godt; de kører i forvejen. Hvilke ekstra initiativer agter regeringen at iværksætte med henblik på lige præcis at gå målrettet efter det her? Jeg synes, at det, at den her sag, som er kommet frem som et enkelttilfælde, går ud over flere forskellige mennesker, gør, at det er flere enkeltsager, der så at sige udgør en helhed, og det mener jeg faktisk er alvorligt nok til, at Folketinget og også regeringen bør reagere på det.

Men hvilke initiativer er der ud over de ekstra politibetjente, og hvornår kommer de? Vil regeringen f.eks. gå med til en handlingsplan, som målrettet skal gå efter at holdningsbearbejde de her unge mennesker, sådan at vi er sikre på, at de forstår, at racisme rettet mod danskere er uacceptabelt?

Kl. 13:43

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:43

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg synes, vi skal se på alle de initiativer, som man kan gøre, at vi ikke kommer i de situationer, som vi er i nu, og jeg vil gerne sige, at jeg betragter det med stor alvor. Men jeg kan ikke lade være med sådan lige at læse lidt op fra vores fælles aftale, som siger, at det er en styrket kriminalpræventiv indsats, der skal til, altså før det sker, og at det er i et tæt samarbejde med kommunerne. Her har jeg været ude at besøge en række steder, Gellerup, Vollsmose, og har haft møde med borgmestre og rådmænd osv. og med boligselskaber. Det er en konsekvent patruljering, det er en synlig tilstedeværelse i gadebilledet, der skal til, og så er der de hotspot med særlige specialenheder, som man sætter ind. Det ved hr. Martin Henriksen udmærket godt. Det

forhindrer ikke de her enkelttilfælde, men vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at de ikke sker.

Kl. 13:46

Måtte jeg så ikke sige, at nu har hr. Martin Henriksens parti sammen med VK haft ansvaret i 10 år, og så forsøger man at skyde det over på os. Det var ikke sådan dengang i 1990'erne, at man brændte biler af, det var ikke sådan, at det foregik på samme måde, som det er foregået i de sidste 10 år. Det var ikke sådan, at man satte 14-årige i spjældet. Det er den langsigtede indsats, det er den hårde indsats, der skal til. Det er både den boligsociale indsats, og det er den politiske indsats på SSP-området, der skal til, og så er det en hård indsats mod den hårde kerne, som laver det her.

Kl. 13:44

Formanden:

Spørgsmålet er afsluttet.

Den næste spørger til ministeren for by, bolig og landdistrikter er fru Sophie Løhde, værsgo.

Kl. 13:44

Spm. nr. US 76

Sophie Løhde (V):

Mit spørgsmål til landdistriktsministeren omhandler en artikel i Ekstra Bladet fredag den 20. januar, hvori landdistriktsministeren kommenterer udviklingen i forhold til antallet af skadestuer i Danmark. I artiklen kan man se, at landdistriktsministeren ser med meget stor alvor på udviklingen med hensyn til de her lukninger af skadestuer i en række byer, og at man også kerer sig meget om, at folk selvfølgelig skal kunne føle sig trygge. Det ønske deler vi fuldstændig i Venstre. Og jeg kan så forstå på artiklen, at ministeren udtaler, at det er noget af det, man kigger på i regeringen nu her og kommer med nogle konkrete initiativer i forhold til.

Så jeg kunne godt tænke mig, at landdistriktsministeren lige redegjorde for, hvad det er for nogle konkrete initiativer – hvis han bare kunne nævne tre stykker.

Kl. 13:45

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:45

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu er det sådan, at det jo hører under sundhedsministerens ressort, men det er klart, at når jeg bliver spurgt i forhold til landdistrikterne, så må vi konstatere, når Ekstra Bladet har opdaget, at der er lukket temmelig mange skadestuer rundtomkring især på baggrund af den tidligere regerings initiativer, at det er tabet af trygheden derude, der er helt afgørende. Når jeg møder folk – jeg har været på besøg i rigtig mange landdistrikter – er det vigtige trygheden for, at man får de offentlige ydelser, og at man har en ordentlig sygehusbetjening. Og det var jo en af katastroferne under VK-regeringen, at man virkelig centraliserede så voldsomt, som man gjorde. Så derfor er det da noget, vi diskuterer i regeringen. Det er også noget, vi ser på samlet set som regering. Og det er da noget, vi tager med. For nu kom de der skadestudier jo først senere, efter at man havde vedtaget den der uhyrlige centralisering, eller den der store centralisering på sygehusområdet.

Så det er klart, at det da er noget, der bliver diskuteret i regeringen, og vi ser da på det. Og det har jeg da sagt til Ekstra Bladet. Vi ser på det.

Kl. 13:46

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Sophie Løhde (V):

Nu er det en uhyrlig centralisering, siger ministeren. Altså, mig bekendt er det en sygehusplanlægning og principper for den, som samtlige partier her i Folketinget har bakket op om, men som altså med landdistriktsministerens ord er uhyrlig. Oven i købet, hvis vi tager regionerne, er det jo i fire ud af fem, at der sidder en socialdemokratisk regionsrådsformand for bordenden. Så det kunne være, at man skulle tale med sine partikolleger om det, man synes er uhyrligt.

Men ministeren er nu engang minister for landdistrikterne, og når man så også udtaler, at det er noget af det, man ser på i regeringen, og at man vil komme med nogle initiativer, så må landdistriktsministeren jo også kunne redegøre her i Folketinget for, hvad det så præcist er, der skal ske, og som skal være anderledes end det, der er i dag, og anderledes end den udvikling, som regionerne har besluttet, og de initiativer, der allerede er sat i søen – hvad adskiller sig fra dem? Hvad er det nye? Er det sådan bare et par udtalelser til Ekstra Bladet, så man kan sige, at nu har man udtalt sin bekymring, eller har ministeren faktisk noget konkret på tapetet?

Kl. 13:47

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:47

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

For det første: Da jeg sagde ordet uhyrlig, trak jeg det tilbage med det samme. For det andet vil jeg bare sige, at når jeg mente uhyrlig, så tænker jeg på den kæmpe centralisering, vi har set i de 10 år, V, K og O har bestemt, og hvor man jo har lavet en meget, meget smal kommunalreform. Man ville faktisk også til at afskaffe og centralisere regionerne. Jeg ved ikke, hvad fru Sophie Løhde mener, men det ville i hvert fald Venstres daværende statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen. Så vi kan sige, at det kun er gået en vej, mens Venstre har været ved magten, nemlig centralisering på centralisering.

Jeg vil godt sige, at i forhold til sygehusområdet er det klart, at der er en gevinst ved at centralisere specialfunktionerne, men det giver også en utryghed ude omkring. Og det er da en reel problemstilling at diskutere. Dermed er ikke sagt, at vi har alle løsningsforslagene lige i dag, men jeg synes da, at det er helt rimeligt at diskutere det og også at se på det. Når jeg møder bekymringen derude, skulle jeg så lade være med at tage den alvorligt? Nej, det synes jeg da jeg skal. Jeg synes da, det er rimeligt, at vi diskuterer det, og vi kommer til at se på, hvad det er, der kan skabe tryghed derude. Det er vi såmænd ikke færdige med, men der er jo masser af ting. Dem kender fru Sophie Løhde som sundhedsordfører bedre til end mig; den prækliniske indsats med at sikre at skadestudierne kommer ud. Men de tanker kom jo ret sent hos Venstre efter Holstebro-sagen.

Kl. 13:48

Formanden:

Fru Sophie Løhde for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:48

Sophie Løhde (V):

Det kunne bare også være rart, hvis Danmark havde fået en landdistriktsminister, som så ville forholde sig til, hvad man vil gøre ved det, at der er nogle borgere, der i landdistrikterne føler sig utrygge, og ikke bare slynge om sig med udtalelser. Men det er godt, at man nu trækker sin udtalelse her fra Folketingssalen om, at det var en uhyrlig centralisering, tilbage, og dermed er det sådan, at ministeren ikke mener, hvad han selv siger i Folketingssalen.

I forhold til hele det der spørgsmål om centralisering synes jeg godt nok, at det var mange luftige bemærkninger, der kom i forhold

til, hvad der skulle være sket af centralisering. Mig bekendt har kommunalreformen betydet, at flere opgaver i dag bliver løst tættere på borgerne. Man kan også som minister læse landdistriktsredegørelsen, hvoraf det fremgår, at hvis vi ser på udviklingen i antallet af statslige arbejdspladser, er der sådan set flere, der er rykket ud, end der er rykket til hovedstaden. Det princip ved jeg godt at den nye regering nu vil gøre op med, og at der dermed skal være flere københavnerarbejdspladser, når vi snakker statslige arbejdspladser, end ude i de landdistrikter, som ministeren er minister for.

Jeg synes bare, at når man stiller et konkret spørgsmål på baggrund af en ministers egne udtalelser om, at ministeren vil gøre noget ved det, så burde det da også være rimeligt at få tre eksempler, som jeg startede med at spørge om. Men kan jeg få bare et konkret eksempel på, hvad det er, ministeren vil gøre, for at der ikke skal være så stor utryghed i landdistrikterne, for så vidt angår akutbetjening?

Kl. 13:49

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:49

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Se, i modsætning til Venstre har vi jo taget beskæftigelsesudviklingen i landdistrikterne alvorligt. Det første er, at vi kickstarter økonomien, og vi skaber rigtig, rigtig mange nye arbejdspladser. Vi er i gang med et energiforlig. Jeg håber da, at Venstre vil være med her. Foreløbig har man jo lagt sig op i hængekøjen. Jeg havde ikke forventet, at et så stort tidligere regeringsparti som Venstre simpelt hen bare ville sætte sig uden for indflydelse. Det kan skabe rigtig mange arbejdspladser.

Det andet er, at vi jo har taget hånd om, at der nu er en stemme i regeringen i forhold til landdistrikterne. Jeg vil godt sige, at når jeg udtalte mig om det her område, er det jo, fordi der er rigtig mange, som føler sig utrygge derude. De har under VK-regeringen mistet deres skadestuer, de har mistet deres akutfunktioner, og det er da noget, vi skal tage alvorligt. Vi kan jo ikke bare som Venstre være ligeglade med det. Derfor diskuterer jeg selvfølgelig problemstillingerne med folk, når jeg kommer derud. Jeg lytter til, hvad de siger. Det er da relevant frem for bare at forholde sig til en del af det. Det, jeg siger i det interview, er faktisk, at utrygheden har været stigende ude omkring. Det er noget af det, jeg hører. Det diskuterer vi selvfølgelig i regeringen. Og det synes jeg da er væsentligt. Lad os vende tilbage til det, når der kommer initiativer om det.

Kl. 13:50

Formanden:
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til ministeren for by, bolig og landdistrikter er fra hr. Bent Bøgsted, værsgo.

Kl. 13:51

Spm. nr. US 77

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det, jeg vil spørge ministeren om, er vedrørende Udkantsdanmark og boliger. Det dækker jo ministerens område så rigeligt. Det er det her med, at realkreditinstitutterne ikke vil belåne boliger i Udkantsdanmark, der ligger på under 500.000 kr. i købspris. Der har vi jo den situation, at rigtig mange boliger i Udkantsdanmark i byerne i Vestjylland, Sønderjylland, på Lolland-Falster og sikkert også nogle på Fyn i ministerens eget distrikt er boliger, der koster under 500.000 kr. Vi har byer, hvor måske 70 pct. af de boliger, der er, koster under 500.000 kr.

Der har vi den situation, at velfungerende familier, hvor begge har arbejde, men har valgt at købe en billig bolig for at have mere i overskud til børnene og den slags, ikke kan få lån hjem i kreditforeningerne. Jeg har set, at boligministeren har talt med Realkreditrådet, og at de skal stå skoleret. Det er også helt fint, men det, jeg mangler, og det, som ministeren sikkert også mangler, er, at vi kan få en eller anden klar melding fra kreditinstitutterne om, at de er villige til at se på det.

Der, hvor vi vil hen i Dansk Folkeparti, er jo ikke, at man så skal kunne få realkreditlån til alle mulige faldefærdige boliger ude i landdistrikterne. Det er jo ikke det. Men de boliger, som velfungerende familier har, og som er godt vedligeholdt, men alligevel koster under 500.000 kr., bliver nærmest usælgelige. Hvis man tager et realkreditlån, er det jo typisk 60 pct., man kan låne i boligen, kontra at man skal låne det hele i banken til en rente på 10 pct. Realkreditlån kan man jo få til 3½ pct. med de nye lån. Der er stor forskel, og det belaster jo de lavestlønnedes økonomi ekstra hårdt, for det er jo mange gange nogle, der måske ikke har de store indtægter, der har valgt at bosætte sig ude i en lille landsby, hvor kan de købe deres eget hus med gode forhold for deres børn.

Kl. 13:53

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:53

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg skal for det første sige, at jeg er glad for spørgsmålet, for det giver mig lejlighed til at sige, hvad jeg mener om den her situation.

Jeg vil godt sige, at det med at have en grænse på 500.000 kr., hvor man ikke reelt går ind og vurderer den enkelte købers kreditværdighed, er for mig at se uacceptabelt. Jeg havde faktisk, inden den her sag kørte, et møde med Realkreditrådet, hvor man sagde til mig, at sådan nogle grænser ikke eksisterer. Men vi må jo erkende, at det, som man har afdækket i dagspressen – og ikke kun i Ekstra Bladet – i den senere tid, så vidt jeg kan se, faktisk betyder, at der er nogle, der opererer med en sådan grænse.

Derfor har jeg indkaldt både Realkreditforeningen og Realkreditrådet, men også Dansk Ejendomsmæglerforening til en snak om det her. Det er selvfølgelig klart, at vi ikke kan tvinge nogen – og der er jeg fuldstændig enig med hr. Bent Bøgsted – til at belåne en faldefærdig rønne, der ikke er pengene værd. Men der findes – det kan man jo se ved selvsyn, når man kører bare lidt uden for København – masser af gode og ordentlige boliger, der har kostet 600.000, 700.000 og 800.000 kr., som nu er nede under 500.000 kr. Og hvis man opererer med en sådan grænse – og nu understreger jeg, *hvis* man gør det – så sætter man jo altså alt i stå i nogle områder ude i vores landdistrikter, som i forvejen har brug for udvikling. Og jeg mener også reelt, at kreditforeningsinstitutionerne faktisk selv har en interesse i at bevare gode, ordentlige boliger, og får de lov at stå tomme for længe, så forfalder de jo.

Så jeg er sådan set helt enig i tilgangen. Derfor har jeg også indkaldt dem, og nu vil jeg høre på, hvad de siger, og så må vi vurdere, om der er yderligere behov for kulegravning af området. Det er jo sådan, at man måske siger et til mig og noget andet et andet sted, men jeg kunne forstå, at en enkelt af kreditforeningsvurderingsspektørerne faktisk anerkendte, at der var en sådan grænse. Og det synes jeg ikke er acceptabelt; det vil jeg gerne sige.

Kl. 13:55

Formanden:
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 13:55

Bent Bøgsted (DF):

Det, man kan læse i Ekstra Bladet, hvor ministeren også har udtalt sig, er netop, at vurderingsfolk i kreditforeninger, der kører med en fastsat grænse, overhovedet ikke vil kigge på det, hvis det koster under 500.000 kr. Jeg kan huske, at for ca. 10 år siden var grænsen 300.000 kr. Det er jo ikke et nyt fænomen; det er noget, vi har haft igennem hele kreditforeningernes levetid.

Selvfolgelig skal de ikke tvinges til at sætte midler i faldefærdige rønner, som ministeren også var inde på. Det er der ikke nogen, der forlanger; det kunne vi i hvert fald i Dansk Folkeparti ikke drømme om at forlange. Men det må også være ret og rimeligt. Det drejer sig om velfungerende familier, hvor begge voksne har job, og det gælder også, selv om den ene så skulle komme på dagpenge. Det er måske deres mulighed for at få egen bolig med gode opvækstforhold for børn, hvor der er lidt mere frie omgivelser, og de skal ikke straffes, på grund af at kreditforeningen siger, at huset nok er mindre værd. Det er vores sikkerhed, det går ud over. Vi ved jo, at hvis man køber en bolig til 1 mio. kr. et andet sted og får lån i en kreditforening, koster det ikke mere, end hvis man køber en bolig til 500.000 kr. og får lån i banken. Og hvor er sikkerheden så henne?

Kl. 13:56

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:56

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det er jo svært at være uenig her. Jeg vil godt sige, at sådan som jeg vurderer det, har vi en helt unik finansieringsinstitution i Danmark, nemlig vores kreditinstitutioner, som ikke skal tjene penge og give overskud på den måde, at de sådan skal give udbytter til andre. Det er en unik måde at finansiere på. Vi er faktisk blevet rost af alle mulige internationale organisationer og lande for at have den her form for finansiering. Derfor er det også vigtigt, at kreditforeningerne følger, at de er en del af det her. Og det er godt, at både hr. Bent Bøgsted og jeg – som jo stammer fra det arbejdende folk som henholdsvis slagteriarbejder, forstår jeg, og smedesvend – finder det vigtigt, at to almindelige mennesker kan erhverve en god, ordentlig bolig ude, hvor der er rent og er et godt miljø osv., og være med til at bidrage til en landsbys eller et mindre bysamfunds udvikling til en fornuftig penge. Derfor har jeg altså som sagt indkaldt dem, og jeg vil vurdere de nærmere initiativer.

Jeg skal sige, at selve realkredit jo ligger under erhvervsministerens område. Jeg har også sådan lige kort drøftet det med ham, og han er enig i, at vi tager det her møde, og så må vi jo prøve at se på, om der ligesom bliver kigget på, at man ikke fastsætter en fiktiv grænse. Men det er klart, at nu tager vi dem ind til et møde og afdækker, om der er et reelt problem. Og vi tager også ejendomsmæglerne ind. Jeg har fået adskillige henvendelser fra ejendomsmæglerne, der siger, at der er et reelt problem, så jeg tror, der er et eller andet om snakken. Så lad os få fulgt op på det.

Jeg deler fuldstændig hr. Bent Bøgsteds bekymring på området, og jeg vil godt sige, at jeg ikke synes, det er acceptabelt, at man har en grænse, der er sat lige præcis ved 500.000 kr.

Kl. 13:57

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted for et sidste spørgsmål.

Kl. 13:57

Bent Bøgsted (DF):

Jeg er glad for, at ministerens holdning til det her stemmer overens med min egen holdning og Dansk Folkepartis holdning. Det er jo

helt fint. Det, jeg håber på, er så, at ministeren, når mødet med Realkreditrådet og kreditforeningsselskaberne osv. er overstået, så kan få igennem, at kreditforeningerne i hvert fald skrotter den holdning, at huse under 500.000 kr. ikke er værd at give lån i, men at man udelukkende skal kigge på og vurdere, om der er sund økonomi i handelen, altså om familien, der køber, har en økonomi, så de kan forrente lånene i huset.

Man skal også lige i den forbindelse – nu er tiden ved at være udløbet, og det er snart slut med spørgsmål til ministeren her – tænke på de mange, der står i den situation, at de køber et hus, som de vil forbedre, og så kan de ikke låne pengene til det, fordi huset er købt for et beløb på under 500.000 kr. De kan altså heller ikke låne penge til forbedringer i kreditforeningen, fordi det er den samme vurdering, og fordi kreditforeningen ikke er klar til at se på, at huset bliver mere værd. Det er også et problem, som jeg håber ministeren vil rejse over for realkreditinstitutionerne.

Kl. 13:59

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:59

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Som jeg har sagt en gang tidligere, må det bero på en individuel vurdering af den enkelte købers kreditværdighed – det må være det, der bliver afgørende – og selvfølgelig på, at huset kan sælges igen, og alle de der ting, som indgår i en normal handel. Men det at sætte en eller anden fiktiv grænse op er urimeligt, også fordi markedet er vigende i øjeblikket, og det giver stagnation. Og jeg mener i virkeligheden, at der på grund af den måde, hele kreditfinansieringsområdet fungerer på, påhviler institutionerne en særlig forpligtelse. Det går jo helt tilbage fra for mange, mange år siden, altså da man havde statslånshuse og alt muligt. Det mener jeg ikke vi skal ud i igen, men vi skal ud i, at kreditforeningerne påtager sig det ansvar at lave en individuel vurdering frem for en fiktiv grænse.

Nu undersøger vi det, afdækker behovet, tager en snak med alle de relevante parter, og så vurderer vi, om der er behov for yderligere diskussion og initiativer. Men tak for spørgsmålet.

Kl. 13:59

Formanden:

Tak for spørgsmål og svar. Vi kan ikke nå mere i spørgetimen i dag.

Vi går til det næste punkt på dagsordenen, som er besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden:

Jeg skal meddele, at spørgsmål nr. 7 på dagsordenen af hr. Kim Christiansen er taget tilbage.

Det første spørgsmål er til udenrigsministeren fra hr. Peter Skarup.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1786

1) Til udenrigsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er udenrigsministerens holdning til den aktuelle sag, hvor det danske skib »Absalon« har taget 25 pirater til fange, og hvad mener udenrigsministeren om de udfordringer, der har været i forbindelse

med at få Kenya eller andre lande til at overtage den videre proces med hensyn til retsforfølgelse?

Formanden:

Hr. Peter Skaarup, værsgo.

Kl. 14:00

Peter Skaarup (DF):

Spørgsmålet lyder sådan: Hvad er udenrigsministerens holdning til den aktuelle sag, hvor det danske skib »Absalon« har taget 25 pirater til fange, og hvad mener udenrigsministeren om de udfordringer, der har været i forbindelse med at få Kenya eller andre lande til at overtage den videre proces med hensyn til retsforfølgelse?

Kl. 14:00

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:00

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Min holdning er først og fremmest, at det er glædeligt. Det er meget glædeligt, at vi endnu en gang fra dansk side har medvirket til at sætte en stopper for piraterne ud for Somalias kyst, og ikke mindst at vi med »Absalon«s aktion den 7. januar har sikret, at 14 gidsler er blevet frigivet og er vendt tilbage til deres familier i henholdsvis Iran og Pakistan efter nogle hårde måneder i fangenskab med alt, hvad det betyder af uvished, afsavn og frygt. Det er vi rigtig glade for. Det betyder, at den del af missionen jo er lykkedes.

Jeg synes også, at besætningen på »Absalon« fortjener stor ros og anerkendelse for den indsats, de udfører. Vi har igen vist, at Danmark gør en forskel i kampen mod pirateri. Vi bidrager til, at farvande ved Afrikas Horn og Det Indiske Ocean er sikre og sejlbare for danske og andre både, og til at skabe større sikkerhed og tryghed for de søfolk, der i kraft af deres arbejde er særlig udsatte.

Styrkernes tilstedeværelse virker altså. Det er derfor, vi har tilfangetagne pirater. Tilstedeværelsen er med til at mindske antallet af kapringer i regionen. F.eks. er antallet af gidsler i øjeblikket kun omkring en fjerdedel af, hvad det var for et år siden. Det er et meget stort fremskridt. Det resultat skal vi også huske at glæde os over. Og selv om det ikke lykkes – desværre – at forhindre alle piratangreb, lykkes det dog i høj grad ifølge de tal, jeg har nævnt her.

Samtidig er det helt afgørende, at vi fortsætter arbejdet med at sikre, at de pirater, som er tilbageholdt som et led i den internationale indsats, også bliver retsforfulgt, når beviserne er til det. Vi har fra dansk side faktisk gjort et meget stort arbejde for at sikre, at piraterne bliver retsforfulgt. Vi har været formand for den juridiske arbejdsgruppe under den internationale kontaktgruppe om pirateri ud for Somalias kyst, og der har vi arbejdet aktivt for at få fjernet de juridiske hindringer, der er for retsforfølgelse af formodede pirater. I øjeblikket sidder mere end 1.000 pirater fængslet i mere end 20 lande verden over. Det er også en fremgang, man skal huske.

Så er vi i øjeblikket ved at sondere muligheden for at overgive de 25 formodede pirater, der er tilbageholdt, til et land i regionen. Det lykkedes faktisk sidste gang, i juni måned, at få overgivet 24 tilbageholdte til Kenya. Vi prøver at se, om vi kan komme endnu videre.

Kl. 14:03

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:03

Peter Skaarup (DF):

Tak for svaret. Jeg er enig med udenrigsministeren i, at det arbejde, »Absalon« yder lokalt, er fantastisk godt. Og det er jo ikke mindst

godt, fordi Danmark er en stor søfartsnation, der er afhængig af at kunne sejle hele verden rundt, på alle verdens have, frit og uhindret.

Men det er tilsyneladende en fastlåst situation med de her 25 somaliske pirater. Jeg kunne godt tænke mig at spørge udenrigsministeren, om det ikke er korrekt forstået, at »Absalon« har meget svært ved at komme videre med arbejdet, før de her pirater er blevet overleveret til et land eller en myndighed, der kan tage sig af det videre forløb. Og alternativet er vel i virkeligheden, at de bliver sluppet fri, og det vil være et utrolig dårligt signal at sende, ikke mindst fordi vi jo netop ad forskellig vej prøver at bekæmpe piraterne.

Det, der er sket senest, hvor det er lykkedes at få befriet et dansk gidsel og også et amerikansk gidsel, er meget positivt. Hvad der ikke er positivt, er jo så, at udenrigsministeren og regeringen tilsyneladende ikke vil gøre tilsvarende for at hjælpe andre danske gidsler, der har været tilfangetaget i meget længere tid.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge udenrigsministeren mere klart: Hvad vil der blive gjort, for at »Absalon« kan komme videre i færd og fortsætte det arbejde, det har gang i, på god vis? Vil der blive taget kontakt med andre lande, hvis ikke det lykkes med Kenya, og hvornår? Er det en mulighed f.eks. at tage kontakt med Tanzania, som også ligger forholdsvis tæt på, og som Danmark jo yder en høj grad af bistand til? Det er et kerneland i dansk bistandspolitik, og det kunne være, at Tanzania så var et alternativt land til Kenya, hvis ikke det lykkes med Kenya.

Kl. 14:05

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:05

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg kan rigtig godt lide det grundliggende synspunkt hos Dansk Folkeparti om, at nabolande skal hjælpe hinanden, også med de svære ting. Jeg synes, det er en rigtig god tilgang til verden, at man har den åbenhed over for sine naboer. Vi forsøgte på det, og som jeg sluttede med at sige i det sidste svar, lykkedes det så også i juni måned, hvor Kenya påtog sig opgaven. Vi har også siden henvendt os til andre lande, men man har endnu ikke været i stand til at løse det her problem, for det forudsætter jo landenes villighed til at sige, at det vil de godt påtage sig i en situation, hvor der som sagt er mere end 1.000 fængslede pirater. Derfor er der brug for større kapacitet.

Det er også derfor, vi fortsat arbejder på at få udbygget de to ting, der er forudsætningen for, at piraterne kan fængsles. Den ene ting er at sikre, at der er et retssystem, der kan tage stilling til skyldsspørgsmålet, og der samarbejdede vi i de nævnte sager med Kenya og kontaktede nabostater for at få dem til at hjælpe til. Den anden ting er at sikre afsoningskapaciteten, en fængselskapacitet, og der arbejdede vi også sammen med landene i regionen.

Men når alt det er sagt, er vi endnu ikke nået til det sted, hvor vi er i stand til at løse det her, og jeg tror, at vi alle deler den opfattelse, at pirater, der er fundet skyldige, selvfølgelig skal afsone deres straf.

Kl. 14:06

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:06

Peter Skaarup (DF):

Altså, i og med at det lige nu er en meget fastlåst situation og et dansk flådeskib simpelt hen ikke kan komme videre med arbejdet, før situationen er afklaret, så synes jeg, at det er lidt for tyndt, at udenrigsministeren bare siger, at der arbejdes på det, uden at fortælle, hvad der gøres, og hvornår der gøres noget. For det er jo en kendt sag, at en af de ting, der har været et problem, netop er retsforfølgningen, og at der derfor også har været forskellige situationer med,

at man har måttet løslade pirater, og med det resultat, at man sender et ufattelig svagt signal til de mennesker, der egentlig bare er interesseret i ussel mammon for at få deres virksomhed til at køre videre.

Så hvad bliver der helt konkret gjort i forhold til forskellige lande, man kan samarbejde med? Kenya er et land, og Somalia er jo et andet land, hvor der også i dele af landet er fredelige kræfter, man kan samarbejde med, og jeg har nævnt Tanzania. Kan udenrigsministeren sige mere konkret, hvad man har tænkt sig at gøre i forhold til Tanzania? Må jeg minde om, at Danmark jo yder en meget betragtelig bistand til Tanzania og i øvrigt til mange andre lande i området.

Kl. 14:08

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:08

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg synes måske, det er lidt flot at sige, at det er et ufattelig svagt signal, vi sender. Jeg tænker nogle gange på, at hvis det var den tidligere regering og ikke mindst den tidligere regerings støtteparti, der kunne konstatere, at antallet af tilfangetagne kun er en fjerdedel af det antal, der var for indtil 1 år siden, og antallet af fængslede er 1.000, så er jeg sikker på, at man ville have pralet med det; man ville have brøstet sig med at sige, at det var regeringens og Dansk Folkepartis fantastiske indsats, der var årsag til de her ting. Nu er vi ikke helt så pralende i vores tilgang til verden, som den tidligere regering og støttepartiet er. Og derfor bare helt stilfærdigt: Er det egentlig ikke ret flot, at det er lykkedes at nedbringe antallet af mennesker, der er gidsler, i så dramatisk et antal og at sætte mennesker i fængsel i så stort et antal, som tilfældet er? Er det virkelig rimeligt at karakterisere det over for de skibe, der sejler derude og påtager sig den her opgave, som en utrolig slap indsats? Jeg synes, det er en flot indsats.

Jeg synes, det er en flot indsats, at det er lykkedes at frigive de gidsler, senest som da man hjalp de iranere og pakistanere, der var taget til fange. Det er et flot signal at give, at der er langt, langt færre gidsler, end der var for 1 år siden, og det er et flot signal, at der er fængslet 1.000 pirater. Det synes jeg ikke man skal nedgøre. Jeg synes egentlig, at man skal rose det og så erkende, at der er nogle ting, der er en smule besværlige i det her område. Jeg ved ikke, hvor meget Dansk Folkeparti har befundet sig i Somalia og nærmeste omegn, men jeg vil bare sige, at det ikke er det letteste sted på Jorden at opbygge et retssystem eller et fængselssystem. Det er det, vi er i færd med at gøre, samtidig med at vi er i færd med at lave aftaler med nabolandene. Jeg savner måske bare en enkelt antydning af, hvad mere man skulle gøre.

Kl. 14:09

Formanden:
Hr. Peter Skaarup for sidste spørgsmål i denne omgang.

Kl. 14:09

Peter Skaarup (DF):

Jeg ved ikke, om jeg behøver at minde udenrigsministeren om, at Dansk Folkeparti jo ikke sad i regering før valget. Men vi har været med til at presse den tidligere regering til at tage en hel del initiativer, bl.a. til, at »Absalon« fortsat kunne være i området og yde den fornuftige indsats, som udenrigsministeren nu bryster sig af. Jeg synes ikke på samme måde, at Socialistisk Folkeparti i øvrigt på det tidspunkt var så aktive, men det er en anden snak. Jeg synes, at vi er nødt til at kigge fremad, vil jeg sige til udenrigsministeren. Vi er nødt til at kigge fremad og se på, hvad vi kan gøre, for at det skib, som udenrigsministeren roser for dets indsats – og udenrigsministeren roser også besætningen for dens indsats – kan komme videre i sin færd. Mit indtryk er, at det her virkelig er en sten i skoen, for at

man kan komme videre, og det synes jeg også at udenrigsministeren i og for sig har bekræftet her under spørgetiden.

Det, jeg er optaget af, er, om udenrigsministeren kan fortælle, hvad der præcis bliver gjort over for de respektive lande, og hvornår, for der er vel også noget, der hedder noget for noget. Altså, det er vel rimeligt nok, at vi forlanger noget til gengæld af de lande, vi støtter meget kraftigt, både med bistand og diplomatisk indsats i forskellige sammenhænge, og vi støtter jo mange af de afrikanske lande, for at de netop også skal være hjælpsomme, når vi har et problem.

Kl. 14:11

Formanden:
Udenrigsministeren.

Kl. 14:11

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Men det, vi gør, er jo de ting, vi kan gøre. Det er først at tage os af det, der er det rigtig slemme, nemlig mennesker, der er blevet taget som gidsler. Jeg skal ikke gentage tallene. Det næste, vi gør, er at sørge for, at pirater bliver fængslet. Jeg skal heller ikke her gentage tallene. Det tredje, vi gør, er at arbejde på, at vi kan retsforfølge dem. Der har vi aftaler med Kenya, Seychellerne og Mauritius. Det er de tre, der dér er de mest aktive lande. Og så er det selvfølgelig vigtigt at sikre en rimelig fordeling af byrderne mellem landene. Det er jo fattige lande, vi taler om. Det fjerde, vi gør, er at forsøge at udbygge vores fængselskapacitet. Som sagt tager det lidt tid. Det fortsætter vi med, det har vi tænkt os at blive ved med at gøre, og så håber jeg også, at Dansk Folkeparti vil, rose er måske nok for meget forlangt, men alligevel kvittere for, at regeringen meget aktivt, også internationalt, bidrager til en indsats, som vi som en meget stor søfartsnation har en meget stor interesse i at hjælpe på vej.

Kl. 14:12

Formanden:
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til udenrigsministeren fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:12

Spm. nr. S 1787

2) Til udenrigsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad foretager regeringen sig, eventuelt i forlængelse af regeringens piratstrategi, for at sikre, at tilfangetagne pirater i dansk varetægt ikke løslades, men domfældes og fængsles lokalt?

Formanden:
Værsgo.

Kl. 14:12

Peter Skaarup (DF):

Spørgsmålet lyder sådan her: Hvad foretager regeringen sig, eventuelt i forlængelse af regeringens piratstrategi, for at sikre, at tilfangetagne pirater i dansk varetægt ikke løslades, men domfældes og fængsles lokalt?

Kl. 14:12

Formanden:
Udenrigsministeren.

Kl. 14:12

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Piratbekæmpelse står rigtig højt på regeringens dagsorden. Vi lægger afgørende vægt på, at Danmark deltager aktivt i bekæmpelse af pirateri. Det er et område, hvor der vil være behov for en kontinuer-

lig indsats for at skabe ikke alene den nødvendige kapacitet, men også den nødvendige retsorden på land, som jeg var inde på i mit tidligere svar. Der er ingen tvivl om, at retsforfølgning er en central udfordring i bestræbelsen på at bekæmpe pirateri. Danmark bidrager også på flere måder for at sikre, at formodede pirater kan retsforfølges. Vi spiller en central rolle i det internationale samarbejde på det her område. Det skyldes, at vi varetager formandskabet for den juridiske arbejdsgruppe under den internationale kontaktgruppe om pirateri ud for Somalias kyst.

Arbejdsgruppen består i øvrigt af repræsentanter fra 95 lande og organisationer og har under det danske formandskab afholdt ni møder siden 2009. Opgaven for arbejdsgruppen er at identificere praktiske løsninger på de juridiske udfordringer, som bekæmpelse af pirateri indebærer, herunder særlig retsforfølgning. Den juridiske arbejdsgruppe har opnået en række konkrete resultater. Bl.a. har arbejdsgruppen medvirket til at lette samarbejdet mellem relevante stater om f.eks. bevisindsamling og om udarbejdelse af aftaler om overførsel til retsforfølgning og afsoning. Det langsigtede mål er at opbygge en kapacitet, så landene i regionen på sigt selv er i stand til at håndtere piratudfordringer.

Den primære udfordring ligger lige nu i manglende kapacitet i området, ikke så meget i relation til retsforfølgning, men navnlig med hensyn til fængselskapaciteten. Når lande i regionen i visse tilfælde afviser at modtage pirater til retsforfølgning, skyldes det bl.a., at landene ikke har fængselskapacitet til, at dømte pirater også kan afsone deres straf der. Derfor er de såkaldte post trial transfer-aftaler med Somalia, dvs. aftaler om overførsel til afsoning i Somalia efter domfældelse i et andet land, et meget vigtigt næste skridt. Den juridiske arbejdsgruppe arbejder lige nu sammen med andre aktører, herunder FN, på at sikre betryggende retslige praktiske rammer for afsoning også i Somalia.

Kl. 14:15

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:15

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak for svaret. Jeg synes da, det lyder, som om der arbejdes på lang sigt. Jeg er lidt ked af, at udenrigsministeren ikke mere præcist kunne fortælle om det konkrete med de 25 pirater, der i øjeblikket opholder sig på det danske skib »Absalon«. På lidt længere sigt ser det ud til, at det her lange seje træk, som bliver gjort, kan have en effekt. Men man skal godt nok have meget tålmodighed, må man så sige. Vi må lige huske på, at hvis man havde forestillet sig den situation for år tilbage, at vi her i 2012 ville have pirater sejrende rundt et sted i verden med henblik på at erobre skibe, tage gidsler osv. osv. for ussel mammon, havde man nok ikke rigtig troet på det. Men virkeligheden er, at sådan finder det fortsat sted på meget organiseret vis til trods for krigsskibe, moderne indsats fra vestlige lande. Derfor er man nødt til ikke bare at sige, at der arbejdes på sagen, men meget konkret at foretage nogle ting.

Sådan som vi i Dansk Folkeparti har forstået det, er der tale om, at 20 pct. af fængselspladserne i det eneste fængsel, der findes på Seychellerne, er optaget af pirater. Der kommer et FN-fængsel til pirater i Somalia om 2 år. Det har altså tilsyneladende meget lange udsigter med at sige til piraterne: Det må høre op. Nu bliver I retsfulgt. Det har præsident Obama også sagt. I dag er det det, man gerne vil også fra USA's side.

Så mit spørgsmål til udenrigsministeren er: Hvad vil Danmark foreslå ud over de ting, som man trods alt skal have meget tålmodighed for at se virker? Kunne man f.eks. forestille sig, at FN, der jo er en organisation, der prøver på at afhjælpe forskellige problemstillinger i verden, fik anskaffet sig et skib, et FN-skib, hvor der både kunne være plads til fængsling og retsforfølgning af pirater og det videre

forløb, altså en slags flydende domstol, et flydende fængsel, beskyttet af krigsskibe, som jo i forvejen er i området?

Kl. 14:17

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:17

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det er måske umuligt at få Dansk Folkeparti til at se, at det store i den del af indsatsen, der er lykkedes, jo er, at vi i dag har en fjerdedel af de gidsler, vi havde for et år siden. Er det ikke flot? Er det ikke flot, at verdenssamfundet har sat ind ved ondets rod og sikret, at der simpelt hen ikke foregår så mange tilfangetagelser, som der gjorde engang? Hvorfor ikke kvittere for det? Hvorfor tegne et billede af, at der slet ikke sker noget, og at man godt nok skal have meget tålmodighed? Jo, der sker da noget. Der sker rigtig meget, bl.a. på grund af en dansk indsats er der i dag kun en fjerdedel af de gidsler, der var for et år siden. Bl.a. på grund af en dansk indsats er der i dag 1.000 fængslede pirater. Så det er fuldstændig fordrejet at sige, at der ikke sker noget. Det gør der.

Jeg vil bare minde om, hvad Danmark i øvrigt gør i området her. Vi er i gang med en række indsatser, bl.a. stabiliseringsindsatser, kapacitetsopbygning på rets- og sikkerhedsområdet, støtte til at forøge fængselskapacitet, støtte til kystbevogtning i Somalia. Vi gør faktisk noget for at sikre, at vi gør en indsats. Nogle af pengene henter vi oven i købet fra vores udviklingsbistand, men også fra dele af vores forsvarsbudget. Hvis der var rigtig mange lande, der gjorde noget i den størrelsesorden, Danmark gør, tror jeg, vi var endnu længere rundt om Somalia.

Kl. 14:19

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:19

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg vil sige til udenrigsministeren, at jeg da synes, at jeg normalt er et meget positivt menneske. Og det er vi i øvrigt i Dansk Folkeparti, og vi har også rost de initiativer i forhold til det lange, seje træk. Vi har ikke rost det så meget i forhold til det korte sigt, hvor vi har 25 pirater, der i øjeblikket gør, at flådeskibet ikke kan komme nogen vegne, men vi har rost, at der over et langt, sejt træk er blevet færre gidsler. Vi har ikke rost, at udenrigsministeren fraskriver sig muligheden for at befri yderligere danske gidsler ved hjælp af vore specialstyrker, der arbejder i området, nej, det har vi ikke, og det vil da også være tåbeligt, synes vi, at man skulle rose en regering, der fraskriver sig et vigtigt redskab, som i øvrigt har ført til gode resultater.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre udenrigsministeren: Når nu vi er enige om, at man, selv om der er sket mange gode ting, stadig væk har sørøveri, piratvirksomhed her i 2012 på et rimelig højt niveau ét bestemt sted i verden, i hvert fald ét bestemt sted med et højt niveau, var det så ikke en idé at prøve at nytænke? Kunne man ikke forestille sig, at det kunne være en god idé – og det synes jeg at jeg bad udenrigsministeren forholde sig til – at man havde et skib, hvor den fængsling kunne finde sted? I øjeblikket mangler man jo præcis den kapacitet, som et skib kunne sørge for.

Kl. 14:20

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:20

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Men undskyld, det er vel lidt det, der sker – altså, i øjeblikket sejler et skib rundt med nogle pirater, og nu har jeg lige brugt to spørgsmål og et kvarter på at blive angrebet for, at vi havde skibe, der sejlede rundt med pirater. Det, hr. Peter Skaarup så foreslår nu, er, at vi udbygger den model, så det hedder, at skibet skal sejle rundt og ikke alene agere fængsel, men også domstol, omgivet af nogle krigsskibe. Så man kan sige, at det er en udbygget model af det, der sker i øjeblikket, som hr. Peter Skaarup nu foreslår. Jeg vil bare spørge, om det er rigtigt forstået. Og hvad var så hensigten med at bruge så lang tid på at kritisere det, der faktisk foregår?

Jeg synes, vores tilgang er noget mere konstruktiv, nemlig for det første at sikre, at antallet af gidsler konstant bliver formindsket, og for det andet at gå ind og opbygge kapacitet i samtaler med nabolande ved selv at bygge med den tid, det tager, et nyt fængsel i Somalia for at være sikker på, at der er plads til dem, i stedet for en udbygget Absalonmodel, hvor vi bruger vores krigsskibe til at sejle rundt med pirater. Undskyld mig, er det muligt for hr. Peter Skaarup at beslutte sig for, hvilken af de to linjer han vil føre?

Kl. 14:21

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:21

Peter Skaarup (DF):

Jeg må indrømme, at jeg synes, det lyder lidt som en molbohistorie, som udenrigsministeren er ved at vove sig ud i – altså, at forestille sig, at man skulle have krigsskibe sejlede rundt med 25 pirater, hvorved de ikke kunne udføre de ting, som de egentlig var sat i verden for at udføre i det pågældende område, er da helt godnat, det er da en molbohistorie. Nej, det, som Dansk Folkeparti siger her, er: Kunne man ikke forestille sig et civilt skib, der udelukkende har det formål, at man kan have et meget stort antal fængselspladser, og hvor der så er militær til stede, der selvfølgelig kan holde øje med, hvad der foregår – opmagasineret i et fredeligt land som Kenya f.eks. – og hvor man altså har styr på tingene, og som de flådeskibe, der har de her problemer, kan aflevere de pirater, som de tilfangetager, til? Det er i virkeligheden det, der er sagens kerne. Og det er jo for at se fremad, for at komme videre, i stedet for som udenrigsministeren ligesom at være låst fast i noget eksisterende og noget vedvarende, som der godt nok arbejdes med, men hvor man skal have meget, meget stor tålmodighed. Og det kræver meget stort engagement overhovedet at bevare tilslutningen til, at det danske flådeskib kan være i området. Det samme er jo tilfældet med de andre lande, så derfor må det pres, der skal til, være vedvarende og nytænkende.

Kl. 14:23

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:23

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Fint nok, men jeg har måske bare lidt svært ved at se det nytænkede i det, for jeg hørte modellen beskrevet sådan, at man skal have et skib – jeg forstår så nu, at det skal være et civilt skib – der skal omgives af et antal krigsskibe for at passe på nogle pirater. Er det et genialt svar på den udfordring, vi står over for, efter at vi nu har hørt hr. Peter Skaarup, som jeg er enig med, sige, at det er en dårlig idé, at vi ikke kan finde kapacitet til de fanger, vi har? Så tror jeg, vi bruger vores tid langt bedre, sådan som vi har gjort det indtil nu, nemlig ved at lave aftaler med nabolande, og jeg henviste til, at senest i juni måned lavede vi faktisk en aftale med Kenya, som overtog 24 pira-

ter; ved at prøve at lave aftaler med øerne rundt om, hvilket vi tidligere er lykkedes med; ved at fortsætte vores bestræbelser på at udbygge fængselskapaciteten i selve Somalia, og det tager tid, men jeg tror, det er den helt rigtige vej, vi har valgt; og så i øvrigt ved at opfordre det internationale samfund bredt til at deltage i samme omfang som Danmark. Så tror jeg, vi kan komme rigtig, rigtig langt i forhold til opgaven her.

I øvrigt vil jeg give ros til »Absalon« for det fantastiske arbejde, de gør. Og det synes jeg også at Dansk Folkeparti burde anerkende.

Kl. 14:24

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til skatteministeren fra hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:24

Spm. nr. S 1770

3) Til skatteministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Vil ministeren være klar til at se på, om der kan findes en særlig ordning for en type produktionsvirksomhed som Fynbo Foods?

Skriftlig begrundelse

Fynbo Foods har meldt ud at de må lukke produktionen eller flytte til udlandet, på grund af at sukkeafgiften for dem stiger fra 0 til 23,75 kr. Fynbo Foods står dermed i en speciel situation.

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted, værsgo.

Kl. 14:24

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Nu skal jeg være sikker på, at det er det rigtige spørgsmål, jeg starter med. Fynbo Foods har meldt ud, at de må lukke produktionen eller flytte til udlandet, på grund af at sukkeafgiften for dem stiger fra 0 kr. til 23,75 kr. Fynbo Foods står dermed i en speciel situation. Vil skatteministeren være klar til at se på, om der kan findes en særlig ordning for den type produktionsvirksomheder?

Kl. 14:25

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 14:25

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak, formand, og også tak for spørgsmålet.

For det første vil jeg slå fast, at der i forbindelse med den kommende udvidelse af afgiftsgrundlaget for chokoladeafgiften til også at omfatte andre sukkerholdige fødevarer, herunder marmelade og syltetøj, som Fynbo Foods producerer, ikke vil være tale om en afgiftssats på 23,75 kr. pr. kg, som på nuværende tidspunkt gælder for bl.a. chokolade. Afgiftssatsen er endnu ikke fastsat for de enkelte vareregrupper, men den forventes at blive væsentlig lavere, og derfor foregår diskussionen på et uoplyst grundlag.

For det andet vil afgiften være den samme for varer, som produceres her i landet, og som produceres i udlandet med henblik på salg i Danmark. Så Fynbo Foods vil altså stadig skulle betale afgift af de varer, som virksomheden sælger i Danmark, selv om de vælger at flytte produktionen til udlandet. En virksomhed i Danmark vil derimod ikke blive belastet af afgift på de varer, som eksporteres til udlandet.

For det tredje har virksomheden mulighed for at overvælte afgiften i prisen på varen, så det bliver forbrugeren, som kommer til at bære afgiften. Det er jo netop denne meromkostning for forbrugeren

i form af en højere pris, som skal skabe en tilskyndelse til et lidt lavere forbrug af de usunde varer.

Jeg mener på den baggrund ikke, at det er relevant at diskutere en særlig ordning for udvalgte produktionsvirksomheder, herunder Fynbo Foods, da alle virksomheder, som producerer de pågældende varer med henblik på salg i Danmark, vil være ligestillede i forhold til afgiften.

Kl. 14:26

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:26

Bent Bøgsted (DF):

Tak til ministeren for svaret. Der kommer trods alt lidt nyt ind i diskussionen her. Det er egentlig rart, for som jeg tolker det her, ministeren har sagt, så siger ministeren rent ud, at eksporten til udlandet fra de virksomheder i Danmark, der producerer syltede varer – vi har otte virksomheder Danmark, der producerer varer som syltetøj, asier, rødbeder og den slags – ikke vil blive pålagt afgiften. Sådan forstod jeg ministeren. Det er trods alt en væsentlig reduktion.

Det, der har været problemet for de her virksomheder, er, at der har været så meget uafklarethed. De har forholdt sig til lovforslaget om sukerafgiften og har ikke fået nogen klar udmelding om, hvordan de er stillet. De har fået at vide, at det er en afgift, der dækker hele varen og ikke kun sukkerindholdet. Så står de der og læser lovforslaget, hvor de kan se tallene, der kommer de her 23,75 kr. vedrørende sukerafgiften op, og jeg tror, ministeren vil give mig medhold i, at der står i lovforslaget, at sukerafgiften stiger til 23,75 kr.

Det er det, som de her virksomheder forholder sig til. Hvis de bliver ramt af den afgift på 23,75 kr., står de i en situation, hvor de skal betale mere end det, de har i omsætning. Fynbo Foods har en omsætning på 150 mio. kr. og skulle betale noget med 250 mio. kr. i afgift, hvis det var ud fra 23,75 kr. Det er de beregninger, de har lavet.

Så siger ministeren her, at den bliver væsentlig lavere, og at der ingen afgift er på det, man eksporterer til udlandet. Det er trods alt en væsentlig forbedring for Fynbo Foods. Så vidt jeg husker, eksporterer de 60-65 pct. af deres produktion. Det vil sige, at det skal de ikke betale afgift af.

Fynbo Foods planlægger udvikling og nye job i Danmark. Det, der så kunne hjælpe de her virksomheder, når de skal til at planlægge, var, at de meget hurtigt kunne få en afklaring på, hvor meget de skal betale i afgift, og for hvilken del af produktionen de skal betale den afgift.

Kl. 14:28

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 14:29

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jamen jeg vil starte med at bekræfte spørgeren i, at der ikke pålægges afgift ved eksport. Det er jo varer, som sælges her i Danmark, uanset om de er produceret i Danmark eller importeres fra udenlandske producenter.

Dernæst vil jeg bare i stilfærdighed påpege, at der jo netop ikke er fremsat lovforslag vedrørende udvidelse af afgiftsgrundlaget, så derfor er debatten indtil nu foregået på et noget uoplyst grundlag. Jeg vil igen blot understrege, at der vil være tale om en væsentlig lavere afgiftssats.

Men for regeringen har det naturligvis været vigtigt at sikre, at den her udvidelse af afgiftsgrundlaget sker på baggrund af en god og grundig dialog med erhvervslivet. Det er også den, som er i gang og er en af grundene til, at vi endnu ikke har fremlagt nogle konkrete

modeller. Men nu har jeg forhåbentlig opklaret debatgrundlaget en smule.

Kl. 14:30

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:30

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er en væsentlig forbedring af debatgrundlaget. Vi får klarlagt her, at eksportvarer ikke pålægges afgift. Så har virksomhederne jo trods alt noget at forholde sig til.

Ministeren siger, at der ikke er fremsat lovforslag om det her. På en eller anden måde har virksomhederne jo fået fat i, at de vil blive pålagt den her afgift, ellers ville de jo ikke have reageret. Spørgsmålet er, om det ikke også var en god ting, at virksomhederne trods alt reagerede i god tid, så ministeren fik noget viden om, hvilke problemer de kunne rende ind i med sådan en afgift, så man kunne få behandlingen af et afgiftsforslag på et oplyst grundlag. Jeg tror, ministeren med de reaktioner, der er kommet fra virksomhederne, har fået en bedre indsigt i, hvordan forholdene er på virksomhederne.

Jeg vil så spørge om her: Hvornår regner ministeren med, at der vil ligge noget klart vedrørende afgiften?

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 14:31

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg vil gerne fastslå igen, at det aldrig har været udgangspunktet, at den afgiftssats på 23,75 kr., der gælder for slik og chokolade, skulle være gældende ved en udvidelse af afgiftsgrundlaget i chokoladeafgiftsloven. Det har aldrig været hensigten, og det har heller aldrig været kommunikeret som regeringens politik. Så der må være tale om en misforståelse hos Fynbo Foods, og regeringen besvarer naturligvis alle henvendelser, som vi får fra erhvervslivet, med de opklarende informationer, der måtte være behov for.

Når det er sagt, synes jeg, at det er fornuftigt at tilstræbe en dialog med fødevarerproducenterne i forbindelse med en udvidelse af afgiftsgrundlaget, og den dialog er så småt ved at være i gang, og udviklingsarbejdet med lovforslaget er påbegyndt. Derfor vil vi også fremsætte et konkret lovforslag i løbet af 2012.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:32

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er meget godt, at der bliver sagt, at der bliver gjort noget i løbet af 2012. Året er lige startet, og afgiften skal træde i kraft den 1. januar 2013. Kunne det være, at ministeren kunne arbejde på, at det allerede her i foråret 2012 blev afklaret, hvor stor afgiften vil blive, så virksomheder, der skal foretage en produktionsomlægning, har noget at arbejde med fremover? Det kunne være meget hensigtsmæssigt. Det er altid usikkert, og det vil altid skabe en stor debat, når der er mange uafklarede spørgsmål, og det er også derfor, vi i Dansk Folkeparti har stillet de her spørgsmål; det er netop, for at vi kan få en afklaring på, hvordan virksomhederne skal forholde sig, hvornår de har noget at rette sig efter.

Allerede med spørgsmålene i dag synes jeg at vi er kommet et stort skridt videre, og det skal ministeren trods alt have mange tak for. At vi i Dansk Folkeparti så er modstandere af afgiften, er så noget andet, men det er trods alt et skridt i den rigtige retning, at mini-

steren her erklærer, at eksportvarer bliver helt fritaget, at man ikke skal regne med nogen afgift på det område. Det er en stor hjælp for de virksomheder, der trods alt også har en stor eksport af varer.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:33

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg kvitterer for spørgerens konstruktive tilgang, og jeg er helt enig i, at vi naturligvis skal gøre, hvad vi kan, for at skabe afklaring i debatten.

Hvad angår tidshorizonten, er jeg sådan set enig i, at det er efterstræbelsesværdigt at fremlægge en konkret model relativt hurtigt, men naturligvis også med hensyntagen til at der skal være en ordentlig proces med inddragelse af erhvervslivet. Så i det spænd vil regeringen naturligvis bestræbe sig på at levere hurtigt og også gerne inden for første halvår i 2012, men jeg vil fortsat understrege, at det vil være en målsætning, som jo skal vejes op imod en ordentlig proces og en dialog med erhvervslivet.

Så er jeg da også glad for, at spørgsmålet vedrørende afgift på eksportvarer er blevet opklaret, hvis der har været uklarhed om det. Naturligvis bliver afgiften ikke pålagt eksportvarer, men pålagt de varer, der sælges i Danmark og dermed også importerede varer. For der er jo tale om en afgift, der gerne skulle tilskynde os alle sammen til at købe lidt færre af de usunde varer og på den måde forbedre danskernes kostvaner.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til skatteministeren af hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:35

Spm. nr. S 1771

4) Til skatteministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Kan ministeren forklare, hvor de ansatte i Fynbo Foods skal gå hen for at finde et nyt job?

Skriftlig begrundelse

Skatteministeren taler om sundhed og grønne jobs. Desuden mister regeringen jo skatteindtægter og der sker stigning i dagpengeudbetalinger, der belaster regeringens budget.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:35

Bent Bøgsted (DF):

Jeg skal lige have fat i det rigtige papir. Skatteministeren taler jo om sundhed og grønne job ...

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hov, hov, spørgsmålet skal lige læses op.

Kl. 14:35

Bent Bøgsted (DF):

Det var egentlig også det, jeg var ved.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Er det ikke spørgsmål nr. S 1771? Det er på 2½ linje.

Kl. 14:35

Bent Bøgsted (DF):

Ja, det er, fordi Lovkontoret har beskåret mit spørgsmål, men det er ikke formandens skyld.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Vi er nødt til at tage det her, der står på dagsordenen, hr. Bent Bøgsted. Så vi skal bare have læst spørgsmålet op.

Kl. 14:35

Bent Bøgsted (DF):

Det gør vi: Kan ministeren forklare, hvor de ansatte i Fynbo Foods skal gå hen for at finde et nyt job?

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:35

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Som jeg netop har redegjort for i min besvarelse af spørgsmål nr. S 1770, synes jeg, at denne diskussion om konsekvenserne for Fynbo Foods sker på et uoplyst grundlag. Jeg mener derfor heller ikke, at det er relevant at diskutere, hvor de ansatte skal gå hen for at få et nyt job, for jeg mener ikke, at den foreslåede udvidelse af afgiftsgrundlaget i chokoladeafgiftsloven vil medføre, at Fynbo Foods lukker eller flytter til udlandet.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:36

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det glæder mig da, at ministeren her i Folketingssalen vil holde fast i, at en afgift, der bliver pålagt de her produktionsvirksomheder, ikke vil koste nogen som helst afskedigelser. Det vil da være en stor lettelse for de folk, der er ansat der, men det er i hvert fald ikke det indtryk, de har fået, for en afgift vil altid belaste. I det her tilfælde er det sådan, at skatteministeren også taler om sundhed og grønne job, og vi må jo også huske på, at hvis man går ind og pålægger en virksomhed en afgift, der gør, at de ændrer på produktionen og måske skærer ned i antallet af beskæftigede, vil regeringen også miste skatteindtægter, og der vil ske en stigning i dagpengeudbetalingerne. Det er jo netop i udkantsskemaerne, mange af de her produktionsvirksomheder ligger, og det er jo ikke der, det sådan lige er oplagt alle de her nye tiltag med grønne job kommer til at blive placeret. Det er i hvert fald meget tvivlsomt, om de vil blive placeret i lige nøjagtig de områder, hvor de her mange gange ufaglærte ansatte har deres gang i virksomhederne.

Det, der så også kan undre, er, at ministeren flere gange har sagt, at sundhed kommer forud for job. Det er der, hvor man siger, at vi – koste, hvad det vil – skal have en god sundhed i Danmark, også selv om det koster på jobområdet, så folk bliver afskediget, fordi der ikke er nogen job. Vi lukker de job, der efter ministerens mening er sundhedsskadelige, og så skal folk finde job et andet sted, og det kan de måske ikke. Der kan man så spørge om, hvad der er vigtigst: at man har levet 100 år og haft en god sundhed, men ingen job, eller at man måske kun har levet 90 år, men haft et godt job og har trivedes med det.

Kl. 14:38

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:38

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for det, hr. formand. Det første, jeg vil sige til spørgsmålet vedrørende Fynbo Foods, er, at årsagen til, at jeg ikke mener, at de flytter deres produktion, jo er, at deres begrundelse for at flytte produktionen til udlandet hviler på et fejlagtigt grundlag, i og med de har forventet, at afgiftssatsen skulle være på 23,75 kr. pr. kilo, hvilket ikke er tilfældet. Der vil være tale om en langt lavere sats. Derudover pålægges eksportvarer ikke afgifter, mens importerede varer til gengæld pålægges afgifter. Det vil sige, at afgiftsbelastningen sådan set vil være den samme, hvad angår det danske marked, også selv om deres produktion ville være i udlandet. Sidste pointe er naturligvis, at man kan overvælte prisen på forbrugerne, og det er sådan set det, der er hensigten med afgiften.

Når det er sagt, vil jeg gerne slå fast, at regeringen rent faktisk er optaget af at skabe job, særlig til ufaglærte. Det er det, der er et omdrejningspunkt for regeringens politik, og det er sådan set ikke i modstrid med noget, heller ikke det forslag, vi diskuterer her.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:39

Bent Bøgsted (DF):

Det er så et punkt, hvor vi i Dansk Folkeparti ikke er helt enige med ministeren, altså, at de her afgifter kan skabe flere job. Det er i hvert fald ikke vores idé, at man kan skabe flere job ved at pålægge virksomhederne flere og flere afgifter. Jeg tror heller ikke, at nogen af virksomhederne vil gå ud og påstå, at det skaber flere job.

Noget andet, som ministeren var inde på, er det her med, at importerede varer også bliver pålagt afgiften, mens eksporterede varer ikke gør. Så er spørgsmålet: Bliver det godkendt i EU? Er det ikke konkurrenceforvridende, at man pålægger en afgift på varer, der indføres fra et andet EU-land, mens det, man eksporterer til et andet EU-land, ikke bliver pålagt en afgift?

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:40

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Regeringens lovgivning er naturligvis i overensstemmelse med EU-reglerne. Men jeg vil gerne tilbage til diskussionen vedrørende job-skabelse.

Jeg vil gerne understrege og slå helt fast, at regeringens politik og også praktiske handlinger er at skabe flere arbejdspladser. Det er derfor, at vi gennemfører en kickstart, hvor vi fremrykker investeringer. Det vil skabe nye job allerede i år og også næste år. Vi ønsker at gennemføre reformer, som fremmer vækst og beskæftigelse i Danmark, og vi ønsker at understøtte et stærkt erhvervsliv, også med industriproduktion, bl.a. i udkantsområderne. Så der skal ikke herske nogen tvivl om, at regeringens politik er at skabe nye, varige arbejdspladser i Danmark, og det er et omdrejningspunkt for regeringens økonomiske politik, det er helt nødvendigt og i øvrigt også en afgørende forskel mellem os og den foregående regering.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted.

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan forstå på ministeren, at det her med at skabe job er en lidt anden diskussion, vi kommer ind på, og er så alligevel det samme område. Det gør ikke så meget, at der er job, der forsvinder i en produktion, der ikke lever op til ministerens og regeringens syn på sundhed, for så skaber regeringen nogle job andre steder, som folk så kan få. Det er den forståelse, jeg har fået af det, som ministeren siger. Men var det ikke ret og rimeligt, at man så på at sikre, at man beholder de produktionsvirksomheder, vi har, og ikke lægger dem for mange hindringer i vejen? Det må vel være mere formålstjenligt at se på, hvad der kan skabe job i alle danske virksomheder – ikke bare inden for det grønne område, men i alle danske virksomheder. Der er vores holdning i Dansk Folkeparti, at en afgift er en forkert vej at gå. Vi har selvfølgelig været med til mange afgifter, det vil ministeren også sige her, men det er ikke alt, der er lige godt alligevel. Der kan man altid være bagklog. Regeringen skulle måske have lært af den tidligere regering, at det ikke er alt, man lige skal gå ind at gøre.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:42

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det er helt rigtig, at vi har lært meget af den tidligere regering om, hvad man ikke skal gøre. Det er også derfor, at vi fører en vækstfremmende og beskæftigelsesfremmende politik. Den tidligere regering – med Dansk Folkepartis støtte – så jo til, mens over 170.000 arbejdspladser forsvandt ud af landet, og det er på tide at gøre op med den udvikling og sikre et stærkt dansk erhvervsliv, der også i fremtiden gør, at vi som samfund har noget at leve af. Så jeg er helt enig i, at man kan lære meget af den tidligere regering om, hvad man ikke skal gøre.

Hvad angår diskussionen om Fynbo Foods og det konkrete forslag om at udvide afgiftsgrundlaget i chokoladeafgiftsloven, er årsagen til, at jeg også forsøger at appellere til spørgeren i forhold til spørgsmålet om job og beskæftigelse, jo netop, at Fynbo Foods' lidt dramatiske udmeldinger om at flytte produktionen til udlandet har vist sig at basere sig på en helt forkert præmis. Der er ikke tale om den afgiftssats, som Fynbo Foods har lagt til grund. Der er ikke tale om, at der bliver afgiftspåleggelse på eksporterede varer. Der er til gengæld tale om, at også importerede varer vil blive afgiftspålagt, og logikken lige præcis i forbindelse med den her afgift er jo, at den vil blive overvæltet i priserne og dermed håndteret af forbrugerne. Så jeg synes ikke, der er grundlag for de antydninger, spørgeren kommer med.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til skatteministeren af hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:44

Spm. nr. S 1784

5) Til skatteministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvordan har ministeren det med, at regeringens forslag om en udvidelse af sukerafgiften betyder, at den nordjyske virksomhed Fynbo Foods har meddelt, at virksomheden lukker eller flytter til udlandet?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:44

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak. Hvordan har ministeren det med, at regeringens forslag om en udvidelse af sukkerafgiften betyder, at den nordjyske virksomhed Fynbo Foods har meddelt, at virksomheden lukker eller flytter til udlandet?

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:44

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for spørgsmålet. Spørgsmålet minder jo lidt om de to spørgsmål, jeg netop har besvaret, og derfor vil jeg endnu en gang gerne understrege, at jeg mener at hele diskussionen om Fynbo Foods foregår på et uoplyst grundlag. Virksomheden tror fejlagtigt, at det er den gældende sats for chokolade og slik på 23,75 kr. pr. kg, der også skal finde anvendelse på marmelade og syltetøj. Det er imidlertid forkert. Afgiftssatsen vil blive fastsat i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget, som påbegyndes her i januar. Jeg håber derfor, at Fynbo Foods vil afvente det endelige lovforslag, inden den lukker eller flytter til udlandet, da den ellers risikerer at træffe beslutningen på et dramatisk forkert grundlag.

Samtidig vil jeg da også gerne gentage, hvad jeg sagde i min besvarelse tidligere, nemlig at afgiften vil være den samme for varer, som produceres her i landet og som produceres i udlandet med henblik på salg i Danmark. Fynbo Foods vil altså stadig skulle betale afgift af de varer, som virksomheden sælger i Danmark, selv om den vælger at flytte produktionen til udlandet. En virksomhed i Danmark vil derimod ikke blive belastet med afgift på de varer, som eksporteres til udlandet. Desuden har virksomheden mulighed for at overvælge afgiften i prisen på varen, så det bliver forbrugeren, som kommer til at bære afgiften, og det er jo netop denne meromkostning for forbrugerne i form af højere pris, som skal skabe et incitament til lidt lavere forbrug af de usunde fødevarer.

Jeg mener på den baggrund, at det må være andre forhold, der får Fynbo Foods til at overveje at lukke eller flytte til udlandet, da alle virksomheder, som producerer de pågældende varer med henblik på salg i Danmark, vil være ligestillet i forhold til afgiften. Forhåbentlig er der blot tale om en misforståelse fra Fynbo Foods side.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:46

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for svaret. Jeg tror, at der er mange, der er blevet bibragt den opfattelse, at når skatteministeren og Skatteministeriet i forklaringen på den finanslovaftale, som det her er en del af, skriver, at afgiften på chokolade- og sukkervarer m.v. udvides til også at omfatte syltetøj, marmelade m.v., syltede grønsager såsom rødkål, asier og agurker samt ketchup, så er der vel en vis formodning om og jo meget nærliggende at tænke, at hvis man udvider afgiftsgrundlaget, så foregår det til den samme afgiftssats.

Hvis det, som skatteministeren siger nu, skal stå til troende, så mener jeg i hvert fald, at skatteministeren kunne have formuleret sig betydeligt klarere i forhold til den opfattelse, som jo ikke bare er Fynbo Foods opfattelse, men jo også hr. Bjarne Laustsens og hr. Orla Havs – begge fra Socialdemokratiet – som i de nordjyske medier har sagt, at det her virker helt ude i skoven, det kan ikke passe, det

må de gøre noget ved. Så er det altså lidt besynderligt, at det først er i dag, at skatteministeren vil sige, at det måske alligevel ikke var helt det, man skrev, nemlig at man udvider afgiftsgrundlaget.

Der står ingen steder i det materiale, som er kommet fra Skatteministeriet, at man forventer en anden afgiftssats, men det er da så den positive nyhed her, altså at det åbenbart er til en andet sats. Og jeg synes da, at det kunne være interessant, om skatteministeren sådan bare kunne nærme sig, for nu taler vi åbenbart ikke om 23,75 kr. – men hvilket niveau taler vi så om, for det er ret interessant at få at vide?

Jeg synes jo, at det må vække bekymring, at det ikke bare er den pågældende virksomhed, der åbenbart har misforstået intentionerne fra regeringen og Enhedslistens side, men altså også folketingsmedlemmer fra Socialdemokratiet i det nordjyske, som klart har tilkendegivet, at de synes det her virker helt, helt ude i skoven.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:48

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg lytter naturligvis altid til konstruktive forbedringsforslag, også af skatteministerens evne til at udtrykke sig krystallart. Det har jeg jo så også fået lejlighed til i dag, men jeg har også lejlighed til det i den rigtig gode og konstruktive dialog, som jeg som skatteminister har med de danske fødevareproducenter om det her spørgsmål. Så jeg er såmænd ikke så bekymret endda, men tak for de gode råd med hensyn til at være krystallklar i sin kommunikation – det er naturligvis altid vigtigt.

I forhold til den fremtidige afgiftssats' størrelse i forbindelse med udvidelsen af afgiftsgrundlaget vil jeg sige det på den måde, og det synes jeg er ret klart sagt, at det vil være en væsentlig lavere afgiftssats. Om end vi ikke har udtrykt os krystallart, ligger der også det i det, hvis man kigger på provenuvurderingerne, at det slet ikke vil kunne have samme niveau som det, der gælder for chokolade og slik. I chokoladeafgiftsloven er der jo også i dag differentierede satter.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:49

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen jeg er helt sikker på, at ministeren er bekendt med de meldinger. Det har jo også fremgået af det tidligere spørgsmål, at den pågældende virksomhed er meget bekymret for sin fremtid her i landet, og så synes jeg da, at det er lidt besynderligt, at det først er, når to folketingsmedlemmer trækker skatteministeren ned i Folketingssalen, at skatteministeren så kommer på banen med et mere retvisende billede af, hvad det er, skatteministeren har tænkt sig. For det er jo altså lidt bekymrende, at en virksomhed med en investeringslyst, og som har gjort bygningerne klar, ikke vil foretage de ekstra investeringer af frygt for konsekvensen af den her afgift.

Det må da være en skatteministers fornemste opgave at få skabt klarhed, så virksomhederne ikke skal stå i en uvis situation og dermed ikke tør foretage investeringer. Al skatteministerens tale om vækst og beskæftigelse bliver jo bare til floskler og ordgejl, for når vi – og det tror jeg man skal gøre en dyd ud af som politiker – skal måles på, hvad der sker i virkeligheden, så er det altså, at virksomhederne ikke investerer og ikke ansætter nye medarbejdere.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:51

tydning for regeringen, det har vi været åbne om hele vejen igennem, og den begrundelse, den ambition, står stadig ved magt.

Så har vi også hele tiden været åbne om, at der er to formål med den her afgiftsstigning: dels at sikre en forebyggende effekt i sig selv, ved at de usunde fødevarer bliver dyrere, dels at sikre et provenu, der kan gå til at investere i vores fælles sygehuse, i uddannelse og i andre centrale elementer af regeringens beskæftigelsesfremmende politik.

Kl. 14:54

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg vil sige det på den måde, at jeg naturligvis som skatteminister er optaget af at være i konstant dialog med dansk erhvervsliv, så der er helt klare linjer om, hvad der er regeringens politik, og også af at indgå i en dialog om, hvorvidt regeringens skatte- og afgiftspolitik kan forbedres. Derfor er jeg glad for i forhold til Fynbo Foods at kunne fjerne den bekymring, som virksomheden har haft på et fejlagtigt grundlag. Det er da en god nyhed også at kunne sige: Ro på, der er ingen grund til at råbe vagt i gevær, der er ingen grund til at overveje at flytte produktionen, for der er simpelt hen tale om en misforståelse i forhold til afgiftssatsen. Det synes jeg da er noget, man skal glæde sig over, og det er naturligvis også noget, jeg gør en dyd ud af at bidrage til, nemlig at fortælle om, hvad der egentlig er op og ned i regeringens politik.

Jeg håber også, at spørgeren vil bidrage til at få den gode nyhed udbredt med lige så stor entusiasme, som den lidt skæve vinkling er blevet udbredt.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:52

Torsten Schack Pedersen (V):

Det, der fremgik af skatteministerens svar for en omgang siden, var, at regeringen havde lagt sig fast på et provenu og så derefter ville beregne satsen. Så synes jeg jo, at sundhedsargumentet, som man jo forsøger at fremme, virker lidt spøjst.

Altså, man laver en aftale for at tilvejebringe et bestemt provenu, og så må satsen bagefter tilpasses. Hvis det sundhedsmæssige skulle være bærende, havde det vel været helt normal procedure, at man så gik ind og vurderede, hvad en afgift kan sættes til, for at forbruget udvikler sig på en bestemt måde, og hvad har det af betydning for grænsehandelen, for man må jo sige, at de varer, der nu bliver omfattet, er varer, der er rigtig interessante at grænsehandle – det er jeg slet ikke i tvivl om.

Men, altså, jeg er da glad for, at det nu står klart, at det ikke er sundhedsargumentet, der er afgørende for regeringen. Det afgørende for regeringen er det provenu, der skal komme i kassen, og så må afgiften tilpasses det, uanset hvilken effekt det har på folkesundheden. Det synes jeg var fint at få gjort fuldstændig klart.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:53

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg vil gerne lige huske spørgeren på, at den forebyggelseskommision, som den tidligere regering nedsatte, altså spørgerens eget parti tog initiativ til at nedsætte, rent faktisk anbefalede, at afgiftsgrundlaget i chokoladeafgiftsloven blev udvidet, så også andre produkter med højt sukkerindhold blev omfattet, altså produkter, der ikke er en naturlig del af kosten. Det er faktisk et vigtigt argument for den forebyggende effekt, at de usunde fødevarer bliver lidt dyrere, så vi alle sammen sådan får en tilskyndelse til at købe lidt færre af dem – ikke at vi skal holde op, vi skal bare alle sammen købe lidt færre af de usunde fødevarer, så vi bliver sundere. Jamen det er af afgørende be-

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til skatteministeren af hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:55

Spm. nr. S 1785

6) Til skatteministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvordan harmonerer ministerens udtalelser om, at en udskydelse af NO_x-afgiften med 6 måneder giver virksomhederne tid til at omstille sig, med, at provenuet af NO_x-afgiften kun halveres i 2012 og ministeren derfor ikke forventer, at NO_x-udledningen bliver lavere i anden halvdel af 2012?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:55

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak. Hvordan harmonerer ministerens udtalelser om, at en udskydelse af NO_x-afgiften med 6 måneder giver virksomhederne tid til at omstille sig, med, at provenuet af NO_x-afgiften kun halveres i 2012 og ministeren derfor ikke forventer, at NO_x-udledningen bliver lavere i anden halvdel af 2012?

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 14:55

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for det, formand, og tak for spørgsmålet. Erhvervene har under behandling af forslaget om en forhøjelse af afgiften på NO_x gjort opmærksom på, at en afgiftsstigning, før erhvervene har fået mulighed for at gennemføre tilpasninger af deres NO_x-udledninger, vil belaste erhvervene urimeligt. Regeringen har lyttet, og vi har også besluttet at udskyde ikrafttrædelsen af forhøjelsen af NO_x-afgiften med 6 måneder. Udskydelsen sker med henblik på at give erhvervene bedre mulighed for at tilrettelægge og gennemføre tilpasninger af deres NO_x-udledninger, inden afgiften træder i kraft.

Skatteministeriet har ikke oplysninger, som gør det muligt at skønne over, i hvilket omfang virksomhederne vil gennemføre driftstilpasninger, inden afgiften træder i kraft. Det er en beslutning, der træffes af den enkelte virksomhed, og der findes ikke datagrundlag, der fortæller, hvornår sådanne beslutninger træffes endsige eksekveres. Derfor har regeringen valgt at halvere provenuskønnet for 2012, når nu afgiften udskydes et halvt år.

NO_x-afgiften er jo arvegods fra den tidligere regering, og i skønnet over adfærdseffekterne har denne regering, den nuværende, naturligvis set på erfaringerne fra 2010, hvor spørgerens eget parti og den tidligere regering indførte afgiften. Her kan vi se, at den tidligere regering havde svært ved at skønne over adfærdseffekterne af at

indføre en NO_x-afgift. Da den tidligere regering indførte NO_x-afgiften fra den 1. januar 2010, forventede man et fald i de årlige NO_x-udledninger fra stationære anlæg fra knap 60 mio. kg til ca. 50 mio. kg årligt. Den faktiske udledning i 2010 blev på ca. 35 mio. kg, altså en væsentlig større adfærdseffekt end forventet af den daværende regering, og et væsentligt lavere provenu.

Så vil jeg bare sige, at det kun vil glæde mig, hvis der også denne gang kommer en hurtigere adfærdsreaktion end forudsat. Det betyder jo, at der kommer færre udledninger, og dermed mindskes også den farlige luftforurening. Det vil kun være positivt.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:57

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er glad for, at skatteministeren i forhold til den debat, vi tidligere har haft, kan konstatere, at den politik, den tidligere regering førte, var medvirkende til at få nedbragt NO_x-udledningen i Danmark, og også lige slå fast, at det er arvegods fra den tidligere regering. Ja, det er eksistensen af den, men bestemt ikke femdoblingen af den.

Det, jeg synes der er det helt afgørende, er, at skatteministeren og skatteordførerne for regeringspartierne under hele debatten omkring NO_x-afgiften har sagt, at man skubber den 6 måneder, så virksomhederne kan nå at tilpasse sig. Det er det samme, som skatteministeren siger i dag. Men når vi forholder os til, hvad det så er for nogle økonomiske konsekvenser, regeringen forventer, ja, så er det bare, at filmen knækker. For med lovforslag L 32 forventede skatteministeren et provenu i 2012 på 730 mio. kr., men ved at indføre afgiften 6 måneder senere forventes et provenu på 365 mio. kr. Der er ikke sammenhæng mellem de udtalelser, der er om, at virksomhederne nu får lejlighed til at omstille sig, og så den måde, man fremlægger konsekvenserne for virksomhedernes skattebetaling på. Det synes jeg bare er stærkt bekymrende.

Man siger, at man venter, så virksomhederne kan omstille sig, og så bliver NO_x-udledningen lavere og afgiftsbetalingen lavere. Men ifølge de provenumæssige konsekvenser, regeringen forventer, siger man, at NO_x-udledningen er den samme, for ellers ville man ikke få de samme penge i kassen. Det synes jeg bare ikke er ærligt. Man siger, at det nok skal få en effekt; virksomhedernes konkurrenceevne kan forbedres, men når man gør regnebrættet op, forventer man, at udledningen ikke bliver ændret. Hvis man skulle levere et troværdigt svar i forhold til den økonomiske effekt af at indføre afgiften et halvt år senere, så skulle man jo fortælle, at man fik mindre end halvdelen ind, fordi virksomhederne havde omstillet sig og nedbragt deres NO_x-udledning, men når vi så får tallene i Folketingets Skatteudvalg, bliver man afsløret: Man regner med det halve provenu.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:59

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg forstår simpelt hen ikke spørgerens frustration. Det må vel være et punkt, der samler Venstre og regeringen. Regeringen har foreslået en afgiftsstigning på NO_x-afgiften med virkning pr. 1. januar 2012. Dansk erhvervsliv siger så: Her har vi altså lige brug for lidt længere tilpasningstid. Vi har brug for en periode til at investere i en NO_x-reducerende tiltag. Det ville vi synes var en mere rimelig overgang til det nye, højere NO_x-afgiftsniveau.

Når regeringen så vælger at lytte, vælger at imødekomme erhvervslivet, vælger at forøge mulighederne for rent faktisk at inve-

stere i reducerende tilpasninger, så forstår jeg ikke, hvorfor Venstre ikke kvitterer for det og imødekommer det, uagtet hvad man måtte mene om afgiftsstigningen i sig selv.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:00

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror også, at en fange, der sidder på dødsgangen i USA, vil påskønne, at straffen udskydes. Og jeg må sige, at jeg endnu har til gode at høre, at erhvervslivet har været begejstret for NO_x-afgiften.

Det er klart, at jo længere man kan skubbe ulykkerne foran sig, jo bedre, men at man ligefrem glæder sig over det ser jeg frem til at skatteministeren kan finde eksempler på.

Men skatteministeren kommer jo alligevel ikke ind til sagens kerne, for hvis det, skatteministeren siger, skulle være sandt, så ville skatteministeren jo ikke regne med, at NO_x-afgift i 6 måneder giver halvdelen af NO_x-afgift i 12 måneder. Hvis det, skatteministeren siger, er sandt, må man jo forvente, at der sker en lavere udledning af NO_x i anden halvdel af 2012, end der ville ske, hvis det havde været hele året. Men det er bare ikke de tal, man lægger frem. Når man laver provenuberegningerne, lægger man til grund, at det er det samme beløb. Og så må skatteministeren bare vælge: Er det tallene, der er det afgørende, eller er det den påståede miljøeffekt?

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 15:02

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg vil gerne understrege det, som jeg også indledte med at svare på spørgerens spørgsmål, nemlig at jeg naturligvis håber – og også forventer – at NO_x-udledningerne vil blive større, end provenuskønnet antyder. Årsagen til, at provenuskønnet er, som provenuskønnet er, er, at vi fra Skatteministeriets side ikke råder over data, der kan kvalificere skønnet yderligere. Så på den måde er der sådan set tale om en helt gængs metode.

Så synes jeg, at det også ville klæde Venstres ordfører at komme med nogle med nogle bud på, hvordan vi kan gøre vores alle sammens luft renere, for det er jo det, den her diskussion handler om. Den handler om, at NO_x-udledning er farligt; det forurener luften, generer i allerhøjeste grad astmatikere og andre danskere med luftvejsproblemer og forværrer også situationen for dem. Hvad er det egentlig, at Venstre kunne tænke sig skulle ske for at gøre den luft, vi alle sammen skal indånde, renere?

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:03

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror, skatteministeren lige må rette, hvad jeg er ret sikker på var en fortealelse, i forhold til at skatteministeren håbede, at NO_x-udledningen ville stige. Godt. Det var blot lige for at få det på plads.

Men jeg synes jo egentlig, at skatteministeren selv beskrev det meget præcist ved at vise og forklare, hvad effekten var af den NO_x-afgift, som den tidligere regering indførte. Den var meget effektiv. Den var meget effektiv og havde en voldsomt stor effekt på NO_x-udledningen. Og jeg synes jo, at det er et rigtig godt svar, vi har leveret fra Venstres side.

Men det er klart, at hvis man så femdobler det, så er jeg ikke et sekund i tvivl om, at skatteministeren får succes i forhold til at nedbringe NO_x-udledningen i Danmark. For det her kommer til at koste arbejdspladser. Det her vil betyde, at virksomheder forlader landet, og så vil der være mindre NO_x-udledning fra danske virksomheder i Danmark. Problemet er, at udledningen bare flytter over på den anden side af grænsen, og NO_x har det altså med at krydse landegrænserne i luften. Det betyder blot, at vi får en større udledning af NO_x generelt, globalt og såmænd også i vores egen baghave. Og der må jeg bare sige, at jeg synes, det var fornuftigt at lave en NO_x-afgift, som gav et miljøincitament, men jeg synes, det en dårlig idé at femdoble NO_x-afgiften, så vi sender gode danske arbejdspladser ud af landet.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 15:04

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det bliver da interessant, for det, som spørgeren siger, er, at hvis blot der faktisk kommer en øget effekt, dvs. en langt mindre udledning end antaget i første halvår af 2012, så vil også Venstre begejstres. Det er jeg glad for, for det er det, der er hensigten med forslaget. Hensigten er ikke at lave besværlige vilkår for dansk erhvervsliv. Hensigten er ikke at flytte arbejdspladser ud af landet. Tværtimod. Vi har en regering, som ønsker at styrke optimismen i dansk erhvervsliv og sikre gode vilkår for at drive virksomhed her i landet.

Hvad angår det at øge afgiften på NO_x-udledning handler det om, at der er brug for at gøre mere i forhold til at nedbringe udledningerne. Den udfordring burde også Venstre tage alvorligt, i stedet for blot at henvise til noget, man *har* gjort og så sige: Det er fint nok, at vores luft har den dårlige kvalitet, den nu har; nu vil vi ikke gøre mere. Det synes jeg er uambitiøst.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Nr. 7 (spørgsmål S 1756) udgår efter ønske fra spørgeren, så vi går til nr. 8 (spørgsmål S 1757). Det er et spørgsmål til transportministeren fra hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:05

Spm. nr. S 1756

7) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at takstloftet overholdes ved indførelse af rejsekortet, så eksempelvis pensionister ikke lige pludselig oplever store prisstigninger?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 15:05

Spm. nr. S 1757

8) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Hvis betalingsringen får succes med at flytte pendlere fra biltrafik til kollektiv trafik, sådan som ministeren håber, tror ministeren så i virkeligheden ikke, at de mange pendlere, som i dag vælger bilen, fordi det er meget hurtigere end at benytte kollektiv transport, vil komme til at bruge længere tid på transport til og fra arbejde, hvis de fravælger bilen på grund af betalingsringen?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Christiansen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:06

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Nu var det ikke mit ønske, at det forrige spørgsmål skulle udgå, men det er overgået til skriftlig besvarelse, så det løser sig.

Men til oplæsningen her: Hvis betalingsringen får succes med at flytte pendlere fra biltrafik til kollektiv trafik, sådan som ministeren håber, tror ministeren så i virkeligheden ikke, at de mange pendlere, som i dag vælger bilen, fordi det er meget hurtigere end at benytte kollektiv transport, vil komme til at bruge længere tid på transport til og fra arbejde, hvis de fravælger bilen på grund af betalingsringen?

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Transportministeren.

Kl. 15:06

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

De beregninger, som vi har fået lavet om fravalg af bilture, viser sådan set, synes jeg, et interessant billede. For det første viser det sig, at der er en hel del, der vil vælge at tage turen som passager i en anden bil, altså vælge samkørsel. For det andet er der faktisk en relativt stor gruppe, som vil have mulighed for at cykle og vælge det, hvad jeg også synes er meget positivt. For det tredje er der en gruppe, der vil vælge at lade bilen stå og i stedet for bruge den kollektive trafik. Det mener jeg sådan set som udgangspunkt er godt for både miljøet og rejsetiden på vejene. Heldigvis er der mange af pendlere i hovedstadsområdet, der vælger den kollektive trafik frem for bilen. Et kollektivt alternativ skal selvfølgelig også være konkurrencedygtigt, både hvad angår rejsetid og komfort.

Så skal man huske på, at trængselsafgiften betyder, at der vil blive investeret i udbygning af den kollektive transport, dels før vi indfører trængselsringen, dels selvfølgelig efterfølgende i de kommende år, for det er jo her, provenuet skal bruges. Det vil så give nogle nye og bedre muligheder for at anvende den kollektive trafik for de mange pendlere.

Så er der det sidste aspekt, som jeg også synes er vigtigt, nemlig at trængselsafgiften vil betyde, at der bliver bedre plads til dem, der har brug for at bruge vejene for at lette deres transport. Her er der, tror jeg, både en samfundsmæssig og en personlig værdi i, at man mindsker tiden. Så der er på alle måder mulighed for at sikre nogle bedre muligheder for i realiteten langt de fleste. Så jeg deler sådan set ikke helt spørgerens bekymring.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:08

Kim Christiansen (DF):

Så er det muligvis derfor, ministeren slet ikke svarede på spørgsmålet, for det her var jo bare nogle af de ting, vi har diskuteret tidligere, om alle trængselsringens eller betalingsmurens, som jeg vælger at kalde den, lyksaligheder i forhold til at mindske biltrafikken, og om, hvor godt det er for alle andre. Det, jeg forholder mig til, er, at man siger, at grunden til, at man vil lave en sådan betalingsmur, jo bl.a. er, at der bliver spildt rigtig mange samfundstimer, ved at bilisterne holder i kø.

Når man så bl.a. i Jyllands-Posten den 15. januar kan læse, at der er flere, der siger, at for deres vedkommende vil det her betyde en fordobling af rejsetiden, hvis de skal stille deres bil og bruge den kollektive trafik, så er det bare, jeg spørger: Hvad med alle de mange, mange timer, hvis nu bilisterne, som man forventer, vælger at gå over i den kollektive trafik og bruge dobbelt så meget tid? Hvad med alle de timer? Kunne de ikke have været brugt bedre på arbejdsplad-

sen sådan ud fra en samfundsøkonomisk beregning? Det er i hvert fald den samme retorik, man bruger, når man taler om bilkøer.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Transportministeren.

Kl. 15:09

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil gerne sige til hr. Kim Christiansen, at der jo ikke er nogen, der forbyder nogen at køre i deres bil. Det vil stadig væk være en mulighed. Jeg behøver ikke som det ene medlem af Folketinget til det andet sige, at hvis man bor i Jylland, er man jo ikke ligefrem bilhader, og det er jeg bestemt heller ikke. Det, jeg bare kan konstatere i dag, er, at rigtig mange, som bruger deres bil, bruger unødigt mange timer på at sidde i kø. Jeg tror på, at man med en trængselsafgift kan gøre det her bedre. For nogle vil den kollektive trafik blive et rigtig godt alternativ. For andre er den ikke et alternativ, og de har fortsat brug for bilen.

Det, der så gerne skulle komme ud af det, og som jeg også føler mig overbevist om kommer ud af det, er, at de, der fortsat af den ene eller den anden årsag vælger at bruge bilen, så vil komme hurtigere frem. Jeg tror, at både spørgeren og jeg, hvis vi skal være helt ærlige, er udmærket bekendt med, at der rent faktisk er mange steder undervejs på vej ind i København, hvor der er ganske alvorlige problemer på visse tider af døgnet. Jeg har i hvert fald ofte oplevet det på min egen krop, og jeg kan bekræfte, at det rent faktisk er et problem for rigtig mange mennesker.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:10

Kim Christiansen (DF):

Det er helt korrekt. Selvfølgelig er der problemer. Når man har valgt, at alle mennesker skal møde nogenlunde samtidig på arbejde og have fri på samme tid, vil der opstå nogle problemer i myldretiden. Det er der også i den kollektive trafik. Det er meget svært at finde en sideplads i myldretiden, og det kan man jo så vælge at løse på helt, helt andre måder. Der er bl.a. nogle kommunale opgaver, man kunne kigge på der, med lysregulering og sådan noget. Men det er ikke så meget det, vi skal tale om lige nu.

Nu siger ministeren jo selv, at det ikke er forbudt at tage sin bil. Nej, hvis man har råd til at betale for det. Det får mig bare til at sige, at så er det her jo en ren skat. Nu er skatteministeren gået, men jeg kan så spørge ministeren ved en anden lejlighed: Er det her, når alt kommer til alt, ikke bare en måde for regeringen at kradse penge ind på?

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:11

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det kan jeg sådan set meget nemt at svare på: Det er et skattelovforslag, der i givet fald bliver fremsat her, men i modsætning til når vi ellers opkræver skat – der plejer det at gå ned i den store fælles kasse – er det klart, at pengene her vil blive ført tilbage til regionen til at forbedre den kollektive trafik, både så der bliver bedre og mere regulære afgang, og så det på sigt bliver billigere. Det er jo ikke den måde, vi normalt opkræver skat på.

Men det, jeg måske også lidt står tilbage med, er sådan en fornemmelse af, at hr. Kim Christiansen og andre er meget utilfredse

med det, som man tror bliver regeringens forslag, men samtidig er der rigtig mange, der erkender, at der er et reelt problem i dag. Regeringen kommer nu med forslag, hvormed vi prøver på at løse det reelle problem, som mange mennesker oplever i deres hverdag, og der synes jeg måske så det er lidt kendetegnende, at hr. Kim Christiansen og andre i realiteten ikke har nogen forslag. Jeg synes simpelt hen ikke, det er godt nok, at der spildes så meget tid i dag på noget så fornuftigt som at transportere sig til og fra job. Det vil jeg faktisk gerne være med til at gøre bedre.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:12

Kim Christiansen (DF):

Det er jo ikke, fordi Dansk Folkeparti ikke er kommet med løsningsforslag som alternativ til en betalingsmur. Det har vi gjort ved flere lejligheder, men det vil selvfølgelig kræve, at regeringen er interesseret i, som de i hvert fald har agiteret for i valgkampen, at lave nogle brede aftaler, nogle brede forlig, for det har man forsømt i den tidligere regering. Nu har vi en meget bred transportaftale, men det kunne da være godt, hvis ministeren ville lægge handling bag ord og sige: Jamen vi inviterer en bred kreds til at diskutere, hvordan vi løser trængselsproblemet i København.

I øvrigt har vi jo nedsat en kommission, som sidder og arbejder med de her ting, og som kommer med et udspil i 2013. Jeg synes da også, det er en lille smule at gøre grin med de mennesker, når man så midt i deres arbejde siger: Vi har selv fundet en løsning i form af en betalingsmur.

Men det korte af det lange er, at jeg godt vil have ministeren til at svare på dette: Lad os nu sige, at der er 10.000 bilister – det er sådan et dejligt, rundt tal – som vælger at lade bilen stå, og som i dag hver bruger 1 time om morgenen og 1 time om aftenen. Nu skal de med den kollektive trafik, og i stedet for skal de bruge 2 timer hver vej – det kan man gå ind og tjekke på rejseplanen bl.a., der er masser af eksempler på det – og så giver det altså rundt regnet 10.000 timer om dagen i ekstra transporttid hver vej. Er det samfundsøkonomisk klogt, eller kunne den tid have været anvendt bedre, når vi nu ser på de store gener, det tilsyneladende giver for samfundsøkonomien at man holder i kø i sin bil?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Transportministeren.

Kl. 15:13

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

For det første må jeg sige, at det er forbigået min opmærksomhed, at hr. Kim Christiansen er kommet med forslag til løsning af trængselsproblemerne i og omkring København, som tidsmæssigt og økonomisk er inden for rækkevidde. Men det kan være, der er noget, jeg har overset her.

Jeg tror bare ikke, man kan stille det helt så firkantet op, som hr. Kim Christiansen gør nu her. Altså, de personer, som hr. Kim Christiansen henviser til vil få en forøget rejsetid på 1 time, tror jeg ikke vil vælge den kollektive trafik. Langt de fleste af dem vil vælge fortsat at køre i bil. Men målet er jo så i øvrigt også at gøre det her nemmere. Det er jo det, vi taler om, bl.a. med at få investeret i parkeringspladser, så man kan komme i sin bil hen til en fornuftig station og så komme videre ind til sin arbejdsplads i København; det er øget kapacitet i togene; det er busser; det er cykelstier. Det er jo en lang række ting, som der vil komme til at ske her.

Det, man jo skal gøre sig klart, er, at en trængselsafgift vil betyde, at der i de kommende år kan blive investeret ret mange penge i

og omkring Storkøbenhavn, som vil være til gavn for den kollektive trafik og dermed give et helt andet trafikalt billede end det, vi kender i dag.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til transportministeren af hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:15

Spm. nr. S 1778

9) Til transportministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at der etableres til- og frakørselsramper til Vestmotorvejen ved Vemmedrup, således at trafikafviklingen i området omkring Bjæverskov og Vemmedrup optimeres, og at trafikken ledes uden om den stærkt trafikbelastede landsby Lellinge?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:15

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det, hr. formand. Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens holdning til, at der etableres til- og frakørselsramper til Vestmotorvejen ved Vemmedrup, således at trafikafviklingen i området omkring Bjæverskov og Vemmedrup optimeres, og at trafikken ledes uden om den stærkt trafikbelastede landsby Lellinge?

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Transportministeren.

Kl. 15:15

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg er godt bekendt med, at bilister fra Bjæverskov og Vemmedrup benytter vejen gennem Lellinge for at komme til Sydmotorvejen, hvor der er adgang til motorvejsnettet til København. Som det også er spørgeren bekendt, er der ikke aktuelle planer om at anlægge en østvendt til- og frakørselsrampe til Vestmotorvejen ved Vemmedrup. Projektet indgår således slet ikke i den politiske aftale fra 2009, som er indgået mellem den nuværende regering og oppositionen minus Enhedslisten. Jeg kan dog oplyse, at der i forbindelse med det nye baneprojekt København-Ringsted er sikret mulighed for et eventuelt fremtidigt østlig rampeanlæg ved Vemmedrup.

Jeg er i øvrigt enig i, at vi hele tiden skal sikre god mobilitet og tilgængelighed og dermed en effektiv og udbygget infrastruktur til glæde for borgere og erhvervsliv. Det gælder såvel i forhold til større projekter som i forhold til lokale initiativer. I den forbindelse må der selvfølgelig, som sagen er lige her og nu, tages et forbehold, for det er ikke ligefrem, fordi Transportministeriet svømmer i penge, og det er et faktum, som også er spørgeren velbekendt.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:16

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret. Nu er jeg jo helt klar over, hvad der står i aftalen »En grøn transportpolitik«, som både regeringspartierne og mit parti, Venstre, er en del af. Men det, jeg meget gerne vil have frem, er, om ministeren vil tage initiativ til at forberede beslutningsgrundlaget for at kunne lave disse til- og frakørselsramper ved Vemmedrup, således

at man, næste gang der er penge til rådighed, og næste gang der skal laves en trafikaftale, kan få disse ramper højt op på prioriteringslisten.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:17

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det kan selvfølgelig ærgre mig voldsomt, at hr. Flemming Damgaard Larsen, da han havde stor indflydelse på den daværende regering, og som formand for Folketingets Transportudvalg ikke var opmærksom på det her problem, og at hr. Flemming Damgaard Larsen overså det i den situation, da de mange penge skulle fordeles, for så havde vi kunnet løse problemet, da der var penge til rådighed.

Det får mig selvfølgelig til at sige, at jeg hver dag, næsten, møder mange borgmestre fra hele landet, som har en række ønsker om at forbedre infrastrukturen, og det vil jeg gerne spille positivt med til, men jeg vil også gerne, vil jeg sige til hr. Flemming Damgaard Larsen, have, at det er sådan, at man er lidt ærlig om, hvad den økonomiske situation er. Og derfor, som jeg også sagde i mit svar, kan der måske blive nogle muligheder i forbindelse med den nye bane – det vil jeg ikke afvise. Når der er reelle problemer, vil jeg også gerne være med til at se på dem, men jeg tør ikke stå her og love nogle beboergrupper, at det er inden for nem rækkevidde, for jeg tror, vi begge to er klar over, at den økonomiske situation er lige præcis, som den er.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:18

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er det således, at ved at disse til- og frakørselsramper ved Vemmedrup etableres, kan borgerne, pendlerne, i Vemmedrup og Bjæverskov spare meget transporttid til København, hvor en meget stor andel af pendlernes arbejder. Det er endda en så stor besparelse i tidsforbruget ved kørslen, at de sparede minutter, der vil komme i kraft af en betalingsring, nærmest er helt til grin ved siden af. Der er store muligheder for at tilgodese en meget stor gruppe pendlere, plus at man kan tilgodese de mange borgere, der bor i landsbyen Lellinge, som må have den gennemkørende trafik igennem byen, der er meget trafikbelastet.

Det, jeg bare stilfærdigt spørger ministeren om, er, om ministeren vil tilvejebringe et beslutningsgrundlag, således at forligspartierne, næste gang der skal laves en trafikaftale, kan træffe en beslutning på et ordentligt grundlag.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:19

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg går ikke ud fra, at det er et problem, der er opstået inden for de sidste ca. 109 dage. Jeg tror, at det er et problem, der rækker bagud. Jeg kan være sådan lidt ærgerlig over, når nu det er et så stort problem, at hr. Flemming Damgaard Larsen ikke har taget fat på det på et tidligere tidspunkt.

Jeg vil sådan set meget gerne gentage mit svar: Hvis jeg kan være med til at løse problemer ude i det ganske danske land, vil jeg gerne gøre det, men jeg vil også gerne endnu en gang præcisere over for hr. Flemming Damgaard Larsen, at der er nogle økonomiske udfor-

dringer, som gør, at de tider, hvor man kan love, at man får løst alle problemer, desværre ikke er til stede. Men hr. Flemming Damgaard Larsen er jo en del af forligskredsen og kan være med til at pege på det her. Jeg vil bare som princip sige, at når der er reelle problemer, modarbejder jeg det ikke, men jeg har også det princip, at jeg ikke lover noget, før jeg har en rimelig mulighed for at kunne indfri det økonomisk.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:20

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu tror jeg, at mange af de pendlere, der bor i området omkring Bjæverskov og Vemmedrup, og at mange af de borgere, der bor i Lellinge, ikke er så interesseret i, at vi kan drille hinanden med det ene og det andet, for for dem er det her hverdag. De skal have tingene til at fungere, og de skal kunne leve et liv, hvor de nemt kan komme på arbejde, og også leve et liv, hvor de ikke bliver belastet af den megen trafik, der er igennem Lellinge. Det er kun derfor, at jeg prøver at afæske ministeren svar på, om han vil igangsætte det at få lavet et beslutningsgrundlag, men det kan jeg ikke rigtig få svar på.

Så vil jeg høre ministeren, om ministeren ikke mener, at det er rimeligt, at man optimerer den lokale infrastruktur og høster de meget lavthængende frugter, for det er der jo tale om her, hvilket samtidig genererer stor samfundsmæssig værdi, forbedrer mobiliteten og forøger friheden for den enkelte i området.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:21

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil gerne understrege, at jeg bestemt ikke driller her i dag, og at jeg bestemt heller ikke undervurderer problemet. Jeg er godt klar over, at den slags ting kan være et relativt stort problem for et lokalområde. Det er der jo masser af eksempler på. Jeg står måske bare her og påpeger over for hr. Flemming Damgaard Larsen, at der måske kunne være taget fat på det her noget før, for det er jo ikke noget nyt problem, der er opstået. Det beklager jeg jo i realiteten ikke er sket.

Så siger jeg til hr. Flemming Damgaard Larsen, at jeg gerne vil være med til at løse de problemer, der er rundtomkring i Danmark, men at jeg tror, at vi begge to er klar over, at det er en benhård prioritering. Hr. Flemming Damgaard Larsen er jo en central trafikpolitiker i sit parti, og vi forhandler om de her ting, og som jeg tror at jeg har sagt, hver eneste gang jeg har svaret på det her spørgsmål, er jeg ikke den, der forhindrer, at problemer bliver løst, men jeg er den, der gerne vil være opmærksom på, at økonomien også skal være i orden og i balance.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til transportministeren af hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:22

Spm. nr. S 1780

10) Til transportministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at betalingsringen reelt medfører skat på sygdom og er en skjult brugerbetaling på sundheds-

ydelser for patienter, der bor uden for ringen og selv kører eller bliver kørt af pårørende til undersøgelse, behandling, kontrol og efterbehandling på Rigshospitalet, de øvrige hospitaler i København eller hos speciallæger i hovedstaden?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:22

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak, hr. formand. Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at betalingsringen reelt medfører skat på sygdom og er en skjult brugerbetaling på sundhedsydelser for patienter, der bor uden for ringen og selv kører eller bliver kørt af pårørende til undersøgelse, behandling, kontrol og efterbehandling på Rigshospitalet, de øvrige hospitaler i København eller hos speciallæger i hovedstaden?

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:22

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Trængselsafgiften vil være en afgift på linje med en række andre skatter og afgifter, som vi betaler i Danmark. Eksempelvis har vi en brændstofafgift, som jo også betales af bilejere, der bruger deres bil til og fra hospital eller læge. Med trængselsafgiften indfører vi netop en afgift på trængsel, så det forhåbentlig bliver hurtigere og nemmere at komme frem på vejene. Så det her adskiller sig jo ikke fra så mange andre afgifter, der er, når man bruger sin bil og dermed skal betale for eksempelvis at køre til et hospital.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:23

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret, men jeg tror ikke, at dem, der bor uden for ringen, og som er så alvorligt syge, at de er nødt til at få behandling på Rigshospitalet, som er det centrale hovedsygehus i Danmark, blev meget klogere.

Det er jo således, at det for disse mennesker, som bor uden for ringen og skal bruge Rigshospitalet, vil blive dyrere, hvis de selv kører eller bliver kørt af familie eller venner og bekendte, når de skal opereres, til behandling, undersøgelse og kontrol, efterbehandles osv., og hver gang skal betale for at køre igennem betalingsringen. Derfor er det jo reelt en skat på sygdom. Det, jeg bare håber at ministeren vil svare på, er, om det ikke vil være rimeligt, at disse patienter blev undtaget for at betale ved den betalingsring, som forhåbentlig ikke kommer.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:24

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er jo ikke en specifik skat på sygdom. Hvis den tankegang skulle føres helt ud, kunne man jo med lige så stor ret sige, at folk, der er syge og har brug for at blive kørt på hospitalet, også skulle fritages for at betale vægtafgift, benzinafgifter og alle mulige andre afgifter. Jeg må sige, at jeg måske ikke helt forstår den tankegang, som hr. Flemming Damgaard Larsen her bringer for dagen.

Kl. 15:24

Kl. 15:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:24

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren vil arbejde for, at det lovforslag, som bliver fremsat, også bliver gennemført.

Kl. 15:27

Flemming Damgaard Larsen (V):

Ministeren må da indrømme, at der her er tale om en ekstraskat på, at man er nødt til at tage ind til det hospital i Danmark, som måske er det eneste hospital, der kan foretage den behandling af vedkommende, der er syg. Der er det således, at disse mennesker ikke fuldt ud, men i høj grad selv kører eller får familie og venner til at køre dem frem for at bruge Falck eller lignende ordninger, som regionerne i nogle situationer stiller til rådighed. Disse mennesker kan jo ikke, hvis de er meget syge, bare tage den kollektive trafik. Derfor er det jo for folk, der bor uden for ringen, en ekstraskat, der kommer på den behandling, som de skal have på Rigshospitalet, på andre københavnske hospitaler eller på de særlige speciallægeklinikker, der findes i København. Kan ministeren ikke se, at der her er et problem?

Kl. 15:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Transportministeren.

Kl. 15:25

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Først vil jeg sige, at vi jo ikke helt ved, hvordan afgiftsstrukturen bliver sammensat, og på hvilke tider af døgnet det bliver også i forhold til at komme til behandling. Der er jo ingen tvivl om, at når folk er syge, er de i en ekstraordinær vanskelig situation. Og det er jo fuldstændig korrekt, som hr. Flemming Damgaard Larsen siger, at der er nogle, der så har behov for at køre i bil.

Men det er jo rent faktisk sådan, at når vi laver den slags ting, vil man aldrig opleve det som værende hundrede procent retfærdigt. Sådan er det med afgifts- og skattesystemer. Der er selvfølgelig nogle, der på en eller anden måde kommer til at betale det her. Sådan er det. Men det kommer lidt an på, hvordan det bliver indrettet, hvor meget det kommer til at påvirke. Så jeg vil gerne sige til hr. Flemming Damgaard Larsen, at jeg synes, at han i forhold til sygdom på en eller en måde må sammenligne det her med andre skatter og afgifter, så jeg kan ikke helt følge den tankegang, der bliver givet udtryk for.

Kl. 15:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:26

Flemming Damgaard Larsen (V):

Man kan vel konstatere ud fra det, ministeren svarer her, at her har vi igen et eksempel på, at betalingsringen i virkeligheden er en umulighed, men at regeringen jo altså vil fremture med den og ikke engang vil forsøge at tilgodese de mennesker, som – hvilket vi har været inde på nu flere gange – skal til behandling på Rigshospitalet.

Men jeg kan så her til sidst spørge ministeren: Vil ministeren personligt arbejde for i det arbejde, der nu skal foregå i regeringen, at de mennesker, der skal til behandling på Rigshospitalet eller andre hospitaler eller specialklinikker i København, bliver fritaget for at betale?

Kl. 15:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Transportministeren.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Flemming Damgaard Larsen. Det var afslutningen på spørgsmål nr. 10.

Så går vi til spørgsmål nr. 11. Det er til transportministeren, og det er stillet af fru Sophie Løhde, Venstre.

Kl. 15:27

Spm. nr. S 1782

11) Til transportministeren af:

Sophie Løhde (V):

Kan ministeren garantere, at betalingsmuren ikke vil forøge den samlede rejsetid for pendlere fra Ølsted, Helsingør, Fredensborg, Slangerup, Ganløse, Nødebo og Skævinge, når flere af dem tvinges over i den kollektive transport, hvor rejsetiden med kollektiv transport er markant længere sammenlignet med at tage bilen?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo til fru Sophie Løhde.

Kl. 15:28

Sophie Løhde (V):

Tak. Spørgsmålet lyder: Kan ministeren garantere, at betalingsmuren ikke vil forøge den samlede rejsetid for pendlere fra Ølsted, Helsingør, Fredensborg, Slangerup, Ganløse, Nødebo og Skævinge, når flere af dem tvinges over i den kollektive transport, hvor rejsetiden med kollektiv transport er markant længere sammenlignet med at tage bilen?

Kl. 15:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Kl. 15:28

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det var en voldsom garanti at forlange, må man sige. Men jeg er da vis på, at der vil være nogle, som af den ene eller den anden grund ikke har mulighed for at benytte den kollektive trafik, og derfor vil der, som jeg lige havde en diskussion med den forrige spørger om, fortsat være mange, som har brug for at bruge deres bil. Men det, der så er håbet, er selvfølgelig, at trængselsafgiften vil give bedre plads til dem, der så er på vejene, og som har brug for at køre i bil, og dermed lette deres transport. Og det er klart, at det skal der også betales for, men et eller andet sted er tid vel også penge.

Jeg erkender, at der er mange, der er afhængige af bilen i den daglige transport. Der er nogle, der skal levere varer, og andre, der skal hente børn eller fragte syge mennesker, og der er også nogle, der bor på en sådan måde, at den kollektive trafik ikke forekommer at være en realistisk mulighed. Men pointen er jo netop, at dem skal der også være plads til, havde jeg nær sagt, sådan helt bogstaveligt, altså dem, der har brug for at bruge vejene. Og det er også derfor, at trængselsafgiften jo i realiteten handler om, at de mange, som har behov for at køre i deres bil, ikke skal vente så lang tid, men at de nemmere og mere bekvemt kan komme frem, fordi der er andre, der vælger andre transportformer.

Kl. 15:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 15:29

Kl. 15:32

Sophie Løhde (V):

Så for at borgerne kan komme et sted mellem 3 og 5 minutter hurtigere på arbejde ifølge den seneste rapport fra Vejdirektoratet, får de så en udgift på i omegnen af 11.000 kr. Jeg er ikke sikker på, at der er ret mange borgere, der synes, at det er nogen særlig god handel. Men jeg synes grundlæggende, at det er trist, at ministeren ikke vil garantere, at betalingsmuren ikke vil forøge den samlede rejsetid for pendlere fra en lang række af de nordsjællandske byer, når nu flere af dem vil blive tvunget over i den kollektive trafik, fordi den her regering er så voldsomt optaget af, hvordan man kan hive endnu flere penge op af skatteborgernes lommer.

Fælles for alle eksemplerne, som jeg nævnte med pendlere fra Ølstykke, Helsingør, Skævinge og en masse andre byer – jeg kunne blive ved – er jo netop, at rejsetiden med kollektiv transport er markant længere, end hvis de tog bilen. Derfor er der også mange, der føler, at de ikke har noget alternativ til at skulle tage bilen, ligesom der nok også sidder en hel del familier, som synes, at de vil få svært ved at skulle betale den gedigne ekstraregning, som regeringen vil påføre borgerne med betalingsringen, og derfor vil blive tvunget over i den kollektive transport, hvis de ikke bare lige har mange tusind kroner til at investere i den betalingsmur, som regeringen vil indføre.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, hvordan ministeren forholder sig til, at det vil tage over dobbelt så lang tid eller det, der svarer til en stigning på mellem 115 og 135 pct., at komme på arbejde i hovedstaden for personer bosat i Ganløse eller i Nøddebo, hvis der indføres en betalingsring og de pågældende ikke længere har råd til at betale den afgift, som regeringen vil kræve for sin betalingsring, og dermed flytter over i den kollektive trafik, som ministeren ønsker det. Synes ministeren, at en stigning på 135 pct. i transporttid er udtryk for en tidsbesparelse for borgerne i Nordsjælland?

Kl. 15:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Kl. 15:31

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg glæder mig til, at det konkrete lovforslag kommer, så man meget mere præcist kan gå ind og imødegå de der meget udokumenterede påstande om f.eks. de der 135 pct. Jeg ved ikke, om det er en fornøjelse, men jeg har den oplevelse, at jeg jo også hører P 4's trafikradio, som jeg synes på en god måde informerer om, hvordan trafiksituationen er i og omkring Storkøbenhavn. Der må jeg sige, at hvad angår de motorvejsnet, som min fornemmelse for geografi tilsiger mig at de mennesker, som fru Sophie Løhde omtaler her, benytter, er der meget ofte også omtale af, hvordan det hele er proppet til, og hvor lang ventetid der er. Der bliver sagt, at nu er det helt galt på den og den del af strækningen.

Det, jeg mere præcist prøver på at sige her, er, at det jo ikke er sådan, at der er en helt fantastisk situation i dag. Tværtimod er der en ulidelig situation i rigtig mange områder i dag, hvor mennesker bruger rigtig meget tid på at holde i kø i trængsel. Vi har jo lavet en beregning, som lidt afhængig af, hvor man lægger ringen, og hvordan man indretter den, viser, at vi kan reducere trængslen med omkring 16.000 timer om dagen, som bliver frigjort til den enkelte person og til gavn for samfundet.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Sophie Løhde.

Sophie Løhde (V):

Nu siger ministeren, at man kommer med udokumenterede påstande, når man taler om en stigning i transporttiden i den kollektive transport på f.eks. 135 pct. Jeg er jo selv en af dem, der pendler, både engang imellem i tog og meget ofte i bil, og jeg har sådan set blot til lad mig at gå ind på Rejseplanen og se, hvor lang tid det tager. Der kan man se, at der er forskellige muligheder for at komme frem, hvis man f.eks. bor i Søtoftparken 8 i Ganløse og skal ind til Rådhuspladsen. Der tager det, hvis man kører i bil og man kører omkring kl. 7.00 om morgenen, i omegnen af 35-40 minutter, og ser man på, hvad det tager med den kollektive transport, kan man se, at det tager 73 minutter. Der er altså tale om en stigning på 115 pct. Det kan man jo ikke kalde for en udokumenteret påstand, det kunne man også kalde for virkelighedens verden. Og dermed kunne man også sige, at ministeren må begynde at forholde sig til, at der sådan set er nogle udfordringer for nogle familier, altså for dem, der ikke har et alternativ til bilen, og som derfor er nødt til at tage deres bil til arbejde, for at deres hverdag kan hænge sammen.

Ministeren siger så, at dem skal der også være plads til. Ja, det er jeg fuldstændig enig i, men kan ministeren så ikke forklare, hvorfor præmien til dem, der ikke har andre muligheder end at tage bilen, er en regning, der for den enkelte pendler vil være i størrelsesordenen 10.000-11.000 kr. om året? Jeg tror ikke, der er ret mange, der opfatter det som nogen særlig venlig præmie fra regeringens side.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Kl. 15:34

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jo, men argumentationen kører jo lidt i ring, og derfor vil jeg sige, at der er meget kritik af det forslag, som regeringen endnu ikke har fremsat. Men det er jo klart, at vi har været ret præcise i vores vision, og jeg hører ikke, at der er så mange alternative forslag til løsninger. Jeg tror nu bare, vi må sige, at ligegyldigt, havde jeg nær sagt, hvem vi taler med, så kan vi høre, at man er klar over, at vi, hvis der ikke bliver gjort noget ved trængslen lige omkring København, så får nogle ganske alvorlige problemer, også på meget kort sigt. Der var for et par dage siden et trafikpanel af ingeniører her, som et stykke ad vejen var lidt kritiske i forhold til en trængselsafgift, men 78 pct., eller var det 88 pct., det tror jeg faktisk det var, af disse næsten 600 eksperter på det her område sagde, at vi, hvad angik trængslen, havde nået et mætningspunkt, og at man var nødt til at gøre et eller andet. Og det er sådan set det, som jeg på regeringens vegne forholder mig til.

Der er nogle ganske alvorlige problemer, hvor der er mennesker, der oplever, at deres hverdag ikke kan fungere, fordi noget så simpelt som det at komme til og fra arbejde er ganske, ganske problematisk, og derfor vil jeg også gerne sige til fru Sophie Løhde, at målet her er at forbedre den kollektive trafik. Derfor er det jo lidt bemærkelsesværdigt, at man negligerer det forhold, at vi ikke bare investerer i den kollektive trafik, før vi indfører en trængselsafgift, men at de penge, der kommer ind fra en trængselsafgift, også kommer til at gå til at forbedre den kollektive trafik. Det er jo noget af det, der er fuldstændig afgørende for, at der er mennesker, der får et alternativ, og det er det, vi kæmper for.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:38

Sophie Løhde (V):

Men der er bare nogle mennesker i det her land, for hvem der er ikke er noget alternativ til deres bil. Jeg ved ikke, om det er ministeren bekendt, at der er nogen, der bor nogle steder i det her samfund, hvor der ikke lige ligger et busstoppested eller en S-togs-station rundt om hjørnet. Men jeg kan forstå på ministeren, at han ikke er meget for at forholde sig til det faktum, at der er en lang række borgere fra de byer, jeg bare har nævnt i dag som konkrete eksempler fra Nordsjælland, der nu gennemsnitligt skal bruge dobbelt så lang tid på at komme til og fra arbejde, hvis de flytter over i den kollektive trafik, fordi de f.eks. ikke har råd til at betale for regeringens massive afgifter for at køre igennem betalingsringen. Men det er beklageligt, at man ikke vil forholde sig til nogen konkrete eksempler fra virkelighedens verden.

Så jeg vil i stedet prøve at stille sådan et helt overordnet spørgsmål, for jeg kan forstå, at den her regering åbenbart er meget optaget af, at borgerne skal have noget mere tid, altså at færre skal holde i kø, selv om det, de vinder, er sådan et par minutter. Men det taler vi ikke om; vi skal have vundet noget tid, så færre holder i kø. Kan ministeren så ikke oplyse, om der for alle borgere lige omkring hovedstadsområdet efter indførelsen af betalingsringen netto vil være en besparelse i tid ved at benytte den kollektive transport, ja eller nej?

Kl. 15:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Kl. 15:36

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jamen det, som fru Sophie Løhde betragter som en perifer tidsgevinst, er, når man kigger på det på samfundsplan, faktisk rigtig meget, altså omkring 16.000 timer om dagen, og for den enkelte kan det være helt op til næsten en uges arbejde om året, som man i realiteten får igen ved det, altså ved at trængslen bliver formindsket. Der er bare ikke nogen tvivl om, at det her, hvis der ikke bliver gjort et eller andet, så sander til, og der er ikke nogen som helst tvivl om, at det, hvis man ingenting gør, vil betyde, at der vil blive en situation, der er fuldstændig urimelig, også i forhold til de byer og de personer, som fru Sophie Løhde kerer sig om. Derfor kunne man sådan set vende det her på hovedet og spørge: Hvad er det egentlig Venstre vil gøre for disse mange mennesker?

Indtil nu har svaret sådan set været meget klart, nemlig at man ingenting ville gøre: Man tror på, at de har en tilfredsstillende hverdag, og man er sådan set ligeglad med, havde jeg nær sagt, at man kan se, hvordan trafiksituationen udvikler sig måned for måned og år for år, og at den bliver værre og værre, og hvordan mange mennesker spiller rigtig meget tid. Men det forsøger den her regering rent faktisk at komme med et bud på at løse, og det kan man så være uenig eller enig i.

Kl. 15:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Hermed sluttede spørgsmål nr. 11.

Det næste spørgsmål er til transportministeren, og det er også stillet af fru Sophie Løhde, Venstre.

Kl. 15:38

Spm. nr. S 1783

12) Til transportministeren af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at forslaget om en betalingsmur er rimeligt over for de mange borgere, der bor langt fra den kollektive transport?

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at forslaget om en betalingsmur er rimeligt over for de mange borgere, der bor langt fra den kollektive transport?

Kl. 15:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Kl. 15:38

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det må blive en stor gentagelse af den dialog, vi havde i forbindelse med sidste spørgsmål. Må jeg så benytte lejligheden til lige – måske bare for folkeoplysningens skyld – at anfægte ordet betalingsmur. Altså, der bliver ikke tale om nogen betalingsmur, der bliver ikke tale om nogen bombe eller noget. Der bliver tale om nogle installationer, som kan sammenlignes med vejbelysning. Det er ikke noget med, at man skal stoppe osv., som vi eksempelvis kender det fra broforbindelserne. Så det bliver en ubesværet måde at passere en trængselsring på. Bare lige for folkeoplysningens skyld må jeg sige, at der ikke er noget, der ligner en mur eller bombe.

Der er sådan set kun at gentage, at vi rent faktisk tror på, at en trængselsafgift vil betyde to ting, nemlig at vi får et bedre, mere effektivt og billigere kollektivt trafiksystem, og at de, der fortsat har brug for at benytte deres bil til og fra København, vil få en gevinst i form af tid. Derfor tror jeg sådan samlet set på, at det her vil blive til fordel for alle parter.

Kl. 15:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 15:39

Sophie Løhde (V):

Nu kan jeg forstå, at dem, der bor langt fra kollektiv transport, vil få en gevinst i form af sparet tid. Der er det jo meget fint, at ministeren har sørget for, at der nu er blevet offentliggjort en rapport fra Vejdirektoratet, som viser, at effekten for den enkelte pendler, f.eks. fra en række af de her nordsjællandske kommuner, er uhyre begrænset.

I myldretiden mellem kl. 7 og 8 om morgenen sparer den enkelte 3 minutter på en tur fra Hillerød til Københavns Rådhusplads, 4 minutter fra Frederikssund til Rådhuspladsen og hele 5 minutter fra Helsingør til Rådhuspladsen – for bare at nævne et par eksempler. Med en pris på 25 kr. pr. passage svarer det i de nævnte tilfælde til, at man skal betale 5 kr. pr. vundet minut. Det er simpelt hen belønningen fra regeringen til dem, der fortsat må være på vejene, nemlig at de skal have lov til at betale lige i omegnen af 11.000 kr. for at få frigjort de her 3-4 minutter.

Kan ministeren ikke forstå, at det forekommer en anelse urimeligt, at nogle mennesker, som ikke bor i nærheden af kollektiv transport, skal betale 11.000 kr. eller det, der ligner, om året, fordi de ikke har noget alternativ i form af at kunne benytte den kollektive transport, fordi de bor langt væk fra den? Er 11.000 kr. så en rimelig regning til de borgere?

Kl. 15:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Kl. 15:40

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu bliver det sådan set lidt interessant, for de tidsberegninger, som fru Sophie Løhde kommer med her, er jo nogle, som på mange

strækninger er betydelig bedre, end når vi bygger nye motorveje. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at alt det, vi har investeret i motorveje i og omkring Storkøbenhavn, har reduceret trængselen med 7.000 timer. Trængselsringen, trængselsafgiften, vil reducere det med omkring 16.000 timer.

Det, fru Sophie Løhde nu står og siger her, er: Vi vil heller ikke være med til at udbygge motorveje, og vi har egentlig fortrudt de motorveje, som vi byggede. Det hjælper ikke noget at stå og ryste på hovedet, for man må forholde sig til tallene. Når fru Sophie Løhde beder mig om at forholde mig til tallene, må fru Sophie Løhde også forholde sig til tallene. Og sandheden er, at det, vi har investeret i motorveje indtil nu, har reduceret med 7.000 timer.

Det, jeg forstår nu i dag, er, at Venstre synes, at det var meningsløst at investere i motorveje, og at de planer, vi i øvrigt har, og som vi i øjeblikket kæmper for at få finansieret, glemmer vi alt om, fordi den reduktion, de giver, ikke er værd at gå efter.

Kl. 15:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 15:42

Sophie Løhde (V):

Jeg synes, at vi er på vej ud i et argumentationsniveau, som jeg ikke helt synes er transportministeren værdigt. Altså, fair nok, at man beder mig om at forholde mig til tallene; det kunne være rart, hvis ministeren så også forholdt sig til indholdet. Nu har jeg læst op fra en rapport, som viser, at hvis man laver den her betalingsring, giver det en besparelse på et par minutter for en række af pendlerne i de nord-sjællandske kommuner – selvfølgelig, minutter er da også dejlige. Jeg tror bare, at der er rigtig mange, der synes, at 11.000 kr. er en ret høj pris for at spare 3 minutter dagligt – men det er bare en betragtning.

Men jeg forholder mig bare også til, at der er en gruppe af borgere, som ikke har noget alternativ til deres bil og dermed ikke bare kan hoppe over i den kollektive transport. Men det må man jo så forstå at ministeren mener de bare kan, eller mener ministeren, at man bare skal have en bil, som man først skal køre fra hjemmet og til stationen, og så skal den stå og hygge sig der, og derefter skal man så tage den kollektive transport ind og dermed betale flere gange. Altså, jeg synes, det er rimeligt også at se på, at der er nogle mennesker, som ikke bare uden videre har mulighed for at betale de her mange tusinde kroner, som regeringen synes de skal hoste op med.

Derfor er det også, at jeg nævner de her konkrete eksempler på, at hvis man skal flytte sig fra bil til kollektiv transport i en række af de områder, som ikke har nogen let adgang til kollektiv transport, så betyder det en markant længere rejsetid til og fra arbejde. Jeg nævnte eksempler på en stigning i procent på 135. Derfor kan man også spørge: Hvor mange busser og ekstra tog og andet vil ministeren garantere der kommer i de pågældende byer, som er blevet nævnt, for det må jo være forudsætningen for, at der rent faktisk foreligger det her alternativ, som ministeren taler så meget om?

Kl. 15:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Kl. 15:43

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil meget gerne holde fast i det første, for det, fru Sophie Løhde argumenterer for, er, at hvis man ikke kan påregne mere tidsgevinst end den, som fremgik af nogle af de eksempler, fru Sophie Løhde gav, så er det meningsløst at foretage sig noget. Hvis det er den holdning, Venstre deler, så er det meningsløst at bygge nye motorveje. Det er de samme tidsperspektiver, vi regner med, når vi bygger

nye motorveje, og det er dog trods alt en ny politisk melding fra partiet Venstre, vil jeg gerne understrege.

Det andet, jeg gerne vil sige, er: Jo, der er nogle, der har brug for at tage deres bil, og dem giver vi mere plads til. Men en af de ting, vi jo også taler om der vil blive investeret i, er eksempelvis parkeringsanlæg omkring stationerne. Og jeg tror, at virkeligheden for mange – måske også for nogle af dem, som fru Sophie Løhde taler om – er, at man så kan tage sin bil hen til en S-togs-station eller en anden stationstype eller transportmulighed, hvor der så vil være nogle parkeringsmuligheder. Vi taler om park and ride, altså mulighed for at samle parkeringsafgifter og billetter, som mange synes er tillokkende.

Det, der kommer til at ske, vil jeg sige til fru Sophie Løhde, er, at vi får nogle muligheder for at investere nogle penge i infrastruktur i og omkring Storkøbenhavn og ude på Sjælland, som vi ellers ikke ville komme i nærheden af, og vi får mulighed for at sikre mindre trængsel på vejene. Det er to formål, som jeg tror er fuldstændig afgørende, og som er afgørende for, at den dynamik og vækst og udvikling, der er også i Storkøbenhavn og i området omkring Storkøbenhavn, kan fortsætte med at være til stede. Hvis det hele sander til, bliver det meget, meget problematisk.

Kl. 15:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 15:45

Sophie Løhde (V):

Altså, jeg har lyst til at spørge ministeren, hvad ministeren selv tror der er svaret. Det tror jeg godt ministeren kender. Jeg nævner det her bare som et eksempel på, at den her voldsomme tidsbesparelse, som ministeren nu bruger, er det eneste argument, der er tilbage for betalingsringen, efter at alle andre argumenter er faldet fra hinanden i form af miljøgevinster og andet. Man påstod, at der var kommet flere biler, og det var der så ikke alligevel osv. Alt det er faldet fra hinanden. Så har man så det her ene argument tilbage at holde sig til. Det er en meget symbolsk tid, som det giver i forhold til betalingsringen.

Men det, som var min væsentligste pointe, var jo sådan set bare at fremhæve over for ministeren, at det jo ikke er alle, der bare kan sætte sig ind på bagsædet af en ministerbil og så fise ind til byen. Der er også mennesker, som er nødt til at have deres bil, uanset om de vil det eller ej, fordi den er forudsætningen for, at de kan få familieliv og arbejdsliv til at hænge sammen.

Er svaret fra regeringen så virkelig i ramme alvor, at familien først skal bruge penge på fortsat at have en bil; så skal de derefter tage bilen til den nærmeste station, stille den i ministerens nye smarte park and ride-anlæg – eller hvor ministeren nu forestiller sig at bilerne skal stå – som ikke er bygget endnu, og derefter skal de så betale for at tage toget ind til hovedstaden og arbejde – og samme tur tilbage.

Det er jo altså unægtelig meget store ekstraudgifter for den enkelte familie, så jeg får næsten lyst til at spørge ministeren, om ministeren bare synes, at det er sådan et greb i lommen for den enkelte familie at skulle betale det her fremadrettet for at kunne komme igen nem regeringens betalingsmur?

Kl. 15:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Kl. 15:46

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kan høre på fru Sophie Løhde, at ligegyldig hvilket argument man kommer med, så har man nogle forudfattede meninger. Jeg har

forklaret, at det ikke har noget med en betalingsmur at gøre, men spørgeren har besluttet sig for, at det er den argumentation, der skal bruges, for det er den negative argumentation. Lad nu være med at lade, som om spørgeren er den, der er objektiv og korrekt, og at jeg er den, der ikke er det, for det forholder sig rent faktisk lige modsat.

Det er ikke korrekt, at der ikke er miljøgevinst ved det her. Der er rent faktisk en reduktion på 10 pct. – det synes jeg også er værd at tage med. Og endelig vil jeg gerne sige, at der vil blive mange forskellige muligheder her for at kunne gøre det på en anderledes og mere effektiv måde. Jeg synes da ikke, at det er at negligere nogen at sige, at man har brug for sin bil om morgenen til børn eller andre ting, og så kan man på en fornuftig måde komme til et sted, hvorfra man både kan blive transporteret ind til København og få parkeret sin bil. Det behøver nødvendigvis slet ikke engang at være dyrere end det, man kender i dag. Det koster også penge at køre frem og tilbage i dag uden afgift. Det koster penge at køre i en bil.

Så, altså, den der meget simple måde, som spørgeren stiller det op på, er sådan set ikke ordentlig og lødig i forhold til diskussionen og forslaget

Kl. 15:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var slut på spørgsmål 12. Tak til transportministeren og tak til fru Sophie Løhde.

Spørgsmål 13 er stillet til børne- og undervisningsministeren af fru Anni Matthiesen fra Venstre.

Kl. 15:48

Spm. nr. S 1767

13) Til børne- og undervisningsministeren af:

Anni Matthiesen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at de gymnasiale ungdomsuddannelser er nødsaget til at investere i nye lokaler for at indfri det nye klasseloft på maks. 28 elever, på trods af at statistikken viser, at ungdomsårgangene bliver mindre efter 2012?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:48

Anni Matthiesen (V):

Tak for det.

Hvad er ministerens holdning til, at de gymnasiale ungdomsuddannelser er nødsaget til at investere i nye lokaler for at indfri det nye klasseloft på maks. 28 elever, på trods af at statistikken viser, at ungdomsårgangene bliver mindre efter 2012?

Kl. 15:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Børne- og undervisningsministeren.

Kl. 15:48

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Tak for ordet. Det er rigtigt, at udviklingen i ungdomsårgangene betyder, at aktiviteten på de gymnasiale uddannelser forventes at toppe i perioden fra 2013 til 2015. Derefter vil de faldende ungdomsårgange betyde, at aktiviteten falder. Der er selvfølgelig store regionale forskelle, og det vender jeg tilbage til.

Det er også rigtigt, at det fleksible klasseloft på 28 elever i klasserne i de gymnasiale uddannelser vil øge presset på nogle uddannelsesinstitutioners kapacitet, alt efter hvor de ligger. Det er noget, som regeringen og Enhedslisten er opmærksomme på, og derfor har vi i vores aftale om udmøntningen af klasseloftet peget på en række løsninger, som jeg vil ridse op.

I områder, hvor pladsproblemerne er størst, og det er især i hovedstadsområdet, vil kapaciteten på kort sigt primært kunne øges ved, at de gymnasier, som har flere ansøgere, end der er plads til, kan leje lokaler eller opføre pavilloner. Det er allerede noget, som nogle gør i dag, men det vil de jo selvfølgelig også kunne gøre fremover for at kunne løfte det. En anden model kan være en lejeaftale med andre skoleformer med ledig kapacitet, f.eks. på VUC-centre eller på erhvervsskoler. Det ved vi også der er interesse for, så det vil man kunne åbne op for. I områder med særlig store varige kapacitetsproblemer kan man forestille sig, at eksisterende gymnasier opretter nye afdelinger.

Vi har ud over den eksisterende pulje til kapacitetsudvidelse, som er på 200 mio. kr., på de almene gymnasiale uddannelser også afsat yderligere en pulje på 20 mio. kr. til støtte for kapacitetsudvidelse på de erhvervsgymnasiale uddannelser med særlige behov, dvs. skoler, som af forskellige grunde kan få økonomiske udfordringer som følge af indførelse af klasseloftet. Så de 20 mio. kr. kommer ekstra til de erhvervsgymnasiale uddannelser.

Man kan sige, at den udfordring, der handler om at tilpasse kapaciteten, ikke er ny, men den er bare blevet mere presserende i forbindelse med det fleksible klasseloft på maks. 28 elever. For allerede i forbindelse med, at gymnasierne overtog ... Jeg kan se, at jeg har overskredet tiden, men jeg håber, at der bliver fulgt op på det, for så vil jeg komme videre ind på det. Der er nemlig en del teknik i det. Men vi tager det i næste runde.

Kl. 15:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tiden er nu alligevel ikke overskredet ifølge formandens ur, men det går alligevel. (*Børne- og undervisningsministeren* (Christine Antorini): Men lampen lyste rødt).

Så er det fru Anni Matthiesen.

Kl. 15:50

Anni Matthiesen (V):

Tak. Som bekendt er ministeren og jeg optaget af, at vi nu også får anvendt vore ressourcer på den bedst mulige måde. Og der vil jeg gerne høre, om ministeren ikke kan se, at der er en fare for, at vi jo egentlig nu får investeret i nogle nye klasselokaler, som på forholdsvis kort tid måske kommer til at stå tomme igen. Kan ministeren ikke se, at der bliver puttet en del millioner kroner i nye lokaler, som inden længe jo så igen vil komme til at stå tomme, netop på baggrund af at vi ved, som statistikken siger, at ungdomsårgangene bliver mindre?

Kl. 15:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:51

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det er fuldstændig rigtigt, at vi jo skal se på de forskelle, der er, altså om det er en varig forøgelse af elever, eller om det er midlertidigt. Det er derfor, at jeg i mit første svar pegede på, at der jo er en række muligheder allerede i dag. Man kan leje lokalerne, man kan opsætte pavilloner, man kan lave en aftale med f.eks. en erhvervsskole og på den måde udvide kapaciteten midlertidigt. Det er der allerede nogle, der har benyttet sig af, og det kan man også gøre fremover. Men der vil være steder, hvor der er brug for en varig kapacitetsudvidelse. Det er derfor, at det er en vifte af initiativer, vi har sat i gang som en udløber af aftalen mellem regeringen og Enhedslisten.

Derfor vil jeg lige fortsætte med det, jeg så ikke nåede i første runde, for tiden stoppede lige præcis, da jeg satte mig. Allerede i forbindelse med gymnasiernes overtagelse af bygningerne i 2010 var det forudsat, at der kunne foretages nybyggeri, hvis der var et varigt

behov baseret på det forventede elevtal i 2020. Det er bare, fordi vi kigger på, hvordan vi kan løse begge dele, altså de midlertidige kapacitetsudvidelser, som så topper for nogle områder, men vi ved bare, at det også nogle steder vil være varigt.

Det har hele tiden været meningen, at gymnasierne skulle finansiere midlertidige behov for kapacitetsudvidelse via deres taxameterbevillinger. Det er jo derfor, der følger et fuldt taxameter pr. elev, så man har en mulighed for også i perioder at sige, at her er vi nødt til at leje os ind, eller hvad man nu kan gøre midlertidigt. Det princip gælder stadig, også selv om der er indført et fleksibelt klasseloft på maks. 28 elever.

Nu kommer der noget, der er lidt teknisk, men jeg tager det lige med. Gymnasierne har overtaget deres bygninger ud fra en såkaldt betalings... Nå, det tager vi så i næste runde. Jeg er ked af det. Der er meget teknik i det her.

Kl. 15:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Den her gang løb tiden, men vi tager det stille og roligt. Fru Anni Matthiesen.

Kl. 15:53

Anni Matthiesen (V):

Tak. Det kan være, at jeg skal indsende spørgsmålet skriftligt efterfølgende, for så er der bedre mulighed for at gå ned i detaljerne.

Det, jeg godt ville ind på her, er, at der er nogle gymnasier især i yderområderne, og de er bekymrede i forhold til egentlig at blive udsultet på baggrund af netop det med klasseloftet. De er simpelt hen nervøse for, at de store byer nu får bygget nye lokaler, og de vil jo dermed også have en interesse i at trække flere kunder ind i butikken, og det kan så især komme til at gå ud over de små gymnasier i yderområderne. Er det en bekymring, som ministeren også godt kan se er berettiget?

Kl. 15:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:54

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Ja, og det er jo en bekymring, der har været der hele tiden, også før det fleksible klasseloft blev indført, nemlig at man ikke bare uden videre kan udvide, som man selv vil. Det er jo derfor, at man skal indgive en ansøgning, hvis man ønsker at udvide. Det kan også være, hvilket jeg f.eks. har siddet med her nu, og som jeg har givet tilladelse til, at der bliver oprettet nogle nye HF-klasser på f.eks. almene gymnasier. Også hvis man skulle ønske at bygge et helt nyt sted, skal der foretages en samlet vurdering af, hvad det betyder for eksisterende gymnasiale uddannelser, for ellers kan vi jo risikere, at nogle, som har et relativt lille elevgrundlag, men som ligger et sted, hvor det er rigtig vigtigt, at der er et gymnasialt udbud, så faktisk ikke har elever nok til at kunne gennemføre det for resten. Så den type diskussioner er der altid.

Det, vi jo har gjort i forbindelse med det fleksible klasseloft, er, at vi har sagt, at det i forhold til nogle af yderområderne er muligt at søge dispensation fra det midlertidige klasseloft, hvis det er velbegrunderet. Man optager f.eks. lidt flere elever, end det fleksible klasseloft på maks. 28. Hvis der er en god begrundelse for, hvorfor man skal gøre det, af hensyn til at det er et yderområde, så kan man søge om en dispensation. Men det, gymnasiet så får med, er, at hvis der kommer flere elever end de 28, følger der penge med pr. elev, sådan at de får den ekstra undervisningsandel med sig, også selv om man går over loftet. Det er, fordi vi er nødt til at finde forskellige løsninger, alt efter om vi snakker yderområder, eller vi snakker om nogle af de store byer, hvor der er en anderledes gymnasiedækning.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 15:55

Anni Matthiesen (V):

Tak. Jeg ved ikke, om ministeren også læser JyskeVestkysten, for i sidste uge var der i hvert fald en del, som gav udtryk for deres bekymring i avisen, bl.a. Rektorforeningen og også Region Syddanmark. Det, jeg til slut her godt lige vil høre ministeren om, er: Vil ministeren love, at ministeren også holder øje med, om nu netop det her med klasseloftet er med til at påvirke jo især de små gymnasier i yderområderne i en negativ retning, altså at der er en fare for, at de bliver udsultet på grund af det her? Og hvad kunne man i givet fald så gøre for at sikre, at det ikke vil ske?

Kl. 15:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:56

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Som en del af aftalen mellem regeringen og Enhedslisten følger vi også tæt, hvordan det går med gennemførelsen af det fleksible klasseloft bl.a. for at følge, hvad det er, der kommer til at ske i yderområderne. Derudover tager vi jo i regeringen også hul på at kigge på en taxameterreform, altså indføre såkaldte sociale taxametre, men også taxametre, hvor man tager hensyn til det geografiske område. Det er, fordi vi er meget opmærksomme på, at vi skal finde nogle forskellige løsninger, for at vi dækker hele Danmark med gode ungdomsuddannelsesstilbud.

Så ja, vi er opmærksomme på det, og vi følger det tæt. Det er en del af det, der er skrevet ind i aftalen, og det skal der evalueres på.

Kl. 15:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til børne- og undervisningsministeren og til fru Anni Matthiesen. Det var slut på spørgsmål 13.

Det sidste spørgsmål på dagsordenen er stillet til kulturministeren af hr. Alex Ahrendtsen fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:56

Spm. nr. S 1496

14) Til kulturministeren af:

Alex Ahrendtsen (DF):

Kan ministeren forklare, hvorfor han i første omgang anså anstødelige bemærkninger yttret under en fodboldkamp for finker, som røg af panden, for derefter at lægge voldsomt afstand til sine egne udtalelser?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:57

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for det. Kan ministeren forklare, hvorfor han i første omgang anså anstødelige bemærkninger yttret under en fodboldkamp for finker, som røg af panden, for derefter at lægge voldsomt afstand til sine egne udtalelser?

Kl. 15:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Kulturministeren.

Kl. 15:57

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Allerførst vil jeg sige tak for spørgsmålet, for så har jeg mulighed for at korrigere opfattelsen af mine udtalelser. Jeg mener hverken, at jeg har ændret holdning eller lagt afstand til mine egne udtalelser, men jeg har ikke kunnet genkende visse af udlægningerne af mine udsagn.

Som jeg tidligere har sagt, skal man som klub, spillerforening og politiker klart sige, at man ikke finder sig i racisme og homofobi. Jeg er i mit arbejde gennem mange år gået op imod hadefulde udtalelser, og den linje fortsætter jeg som minister. Som sagt er racisme og homofobi altid uacceptabelt. At man nogle gange siger noget anstødeligt i nuet, kan ikke forsvares, men det betyder ikke, at jeg ikke kan forstå, at man nogle gange kan sige noget, som man efterfølgende fortryder.

Vi har en lovgivning på området, der gælder på banen såvel som udenfor, og den skal alle naturligtvis overholde. Herhjemme har Spillerforeningen gennem flere år kørt kampagnen »Giv racismen det røde kort«, et stærkt tiltag, som jeg klart bakker op om. Vi skal gribe ind over for alle slags fordomme – om det er om en persons etniske baggrund eller seksuelle orientering, er ligemeget. Som klub, spillerforening og politiker skal vi klart sige, hvordan musikken skal spille, og at vi ikke vil finde os i de ting. Vi skal kort sagt behandle hinanden ordentligt.

Men vi bliver nødt til i den konkrete situation at kigge på, hvad der ligger i en udtalelse, og det er vi nødt til at være pragmatiske og nuancerede omkring. Nu er jeg selv homo, og jeg har selv venner, der kommer til at sige noget, som kunne blive opfattet som homofobi, men som aldrig har været ment som homofobi. Så man skal forstå, i hvilken sammenhæng det bliver sagt, og hvilken betydning der ligger i ved det.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 15:59

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for svaret. Det var jo egentlig et godt svar, og ministeren skal have ros for, at han nu har skabt klarhed over det, som har set ud som en zigzagkurs. Det er også rart, at man kan opleve en radikal, hos hvem der er plads til at være menneske. Det Radikale Venstre har jo altid stået for en idealisme, hvor det har været svært at være menneske, så ministeren skal have ros for, at han giver rum for, at man kan komme til at sige nogle ting, der er dumme.

Vi er jo alle sammen enige om, at racismen skal bekæmpes, men der er langt derfra og til at gøre en fodboldkamp til en sag for domstolene. Det er jo rart, at vi er enige om det.

Mit næste spørgsmål er så: Er det, som ministeren giver udtryk for her i salen, også regeringens politik?

Kl. 15:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Kulturministeren.

Kl. 15:59

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

For det første vil jeg lige sige tak for complimenten – det hører jeg det i hvert fald som. Så vil jeg også understrege, at der i Det Radikale Venstre er højt til loftet, og at man kan være så menneskelig, som man overhovedet kan drømme om, i Det Radikale Venstre, så der er ikke ændret noget ved den linje.

I forhold til om det her også er regeringens politik, vil jeg sige, at det er det, forstået på den måde, at vi bakker op om den nultoleran-

cepolitik, som DBU og DIF jo tegner. Det vil sige, at man klart kommunikerer til omverdenen og over for spillerne, at racisme og homofobi, i hvilken form det end kommer til udtryk, er noget, man skal gå op imod. Så det er klart, at vi bakker op om nultolerancepolitikken som sådan.

Jeg har så tidligt som i næste uge et møde med både Spillerforeningen og DBU, hvor vi vil diskutere, hvordan vi bakker vores dommere op. Det er jo en skønssag, når man står ude på banen og skal vurdere, om det her har en karakter, der gør, at en person skal dømmes ude, have karantæne etc. Der vil altid være en personlig vurdering i den konkrete situation, og det er der stor forståelse for, og det forventer jeg også at der er hele vejen rundt blandt mine ministerkolleger og dermed regeringen.

Kl. 16:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 16:01

Alex Ahrendtsen (DF):

Jamen det er jo dejligt. Betyder det så, at vi ikke skal se den der menneskeretsdyrkelse, som vi hidtil har set fra regeringens side? F.eks. har man jo valgt at ville bruge 10 mio. kr. ekstra på Institut for Menneskerettigheder, altså næsten en fordobling. Skal jeg forstå det på den måde, at man nu vælger at få benene lidt ned på jorden, få en mere menneskelig tilgang til livet og politikken, så det hele ikke bare skal styres af konventioner og FN og Institut for Menneskerettigheder?

Kl. 16:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Kulturministeren.

Kl. 16:01

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Nu skal jeg ikke gå ind i en diskussion om Institut for Menneskerettigheder i forbindelse med det her spørgsmål, men jeg vil dog alligevel sige, at institutionen i mine øjne løfter en meget, meget afgørende opgave, som jeg personligt og som minister kun kan bakke op omkring.

Det, der er vigtigt, når man kigger på de her spørgsmål, er, at det jo meget handler om at organisere og tage initiativ til nogle holdningskampagner, som italesætter de her problemer. Og der er jo problemer, specielt inden for de maskuline holdssporter i forhold til racisme og homofobi, specielt homofobi – i nogle klubber mere udtalt end i andre. Jeg er selv AGF-fan – det skal man ikke underspille i den her sammenhæng – og jeg ved jo, at AGF er et eksempel på en klub, der klart er gået op imod racisme, både blandt tilskuere og i deres fanklubber.

Så jeg vil sige, at vi skal gå op imod racisme, uanset hvilken form den har.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 16:03

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg har ikke yderligere spørgsmål.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var så afslutningen på spørgsmål nr. 14. Tak til kulturministeren, og tak til hr. Alex Ahrendtsen.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 16:03

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 26. januar 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:03).
